

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ
ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້

ນະໂຍບາຍແຫ່ງຊາດ
ວ່າດ້ວຍ ການສົ່ງເສີມການປູກພືດ ຂອງ ສປປ ລາວ
National Policy
On Crop Production Promotion of the
Lao PDR

ກົມປູກຝັງ, ກະຊວງ ກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້
ມິຖຸນາ 2023

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ເລກທີ 226 /ນຍ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 10-07-2023

ດໍາລັດ

**ວ່າດ້ວຍ ການຮັບຮອງ ແລະ ປະກາດໃຊ້
ນະໂຍບາຍແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການປຸກພືດ ຂອງ ສປປ ລາວ**

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍລັດຖະບານ ສະບັບເລກທີ 03/ສພຊ, ລົງວັນທີ 16 ພະຈິກ 2021;
- ອີງຕາມ ມະຕິຕົກລົງ ກອງປະຊຸມລັດຖະບານ ສະໄໝສາມັນ ປະຈຳເດືອນ ເມສາ 2023 (ວັນທີ 25-26 ເມສາ 2023) ສະບັບເລກທີ 06/ລບ, ລົງວັນທີ 28 ເມສາ 2023;
- ອີງຕາມ ນະໂຍບາຍແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການປຸກພືດ ຂອງ ສປປ ລາວ ສະບັບລົງວັນທີ 06 ມິຖຸນາ 2023.
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີ ຂອງກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ສະບັບເລກທີ 2850/ກປ, ລົງວັນທີ 12 ມິຖຸນາ 2023.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ອອກດໍາລັດ:

- ມາດຕາ 1 ຮັບຮອງ ແລະ ປະກາດໃຊ້ ນະໂຍບາຍແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການປຸກພືດ ຂອງ ສປປ ລາວ.
- ມາດຕາ 2 ມອບໃຫ້ ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍແຫ່ງຊາດສະບັບດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ປະກົດຜົນເປັນຈິງ ແລະ ລາຍງານໃຫ້ລັດຖະບານ ຊາບ ເປັນແຕ່ລະໄລຍະ.
- ມາດຕາ 3 ບັນດາກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈົ່ງ ຮັບຮູ້ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມື ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ດໍາລັດສະບັບນີ້ ໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນດີ.
- ມາດຕາ 4 ດໍາລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ສອນໄຊ ສີພັນດອນ

ສາລະບານ

ພາກທີ I ພາກສະເໜີ	1
1. ສະພາບລວມ	1
2. ທ່າແຮງ	2
2.1. ທ່າແຮງສະພາບການຂອງພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ.....	2
2.2. ທ່າແຮງພື້ນຖານ.....	3
2.3. ທ່າແຮງດ້ານປັດໄຈການຜະລິດ.....	5
2.4. ທ່າແຮງດ້ານ ຕະຫຼາດພືດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນພືດ	6
2.5. ທ່າແຮງດ້ານນະໂຍບາຍຂອງລັດ ໃນການສົ່ງເສີມການລົງທຶນດ້ານການ ປູກຝັງ.....	7
2.6. ທ່າແຮງດ້ານໂຄງລ່າງພື້ນຖານວັດຖຸເຕັກນິກ.....	7
2.7. ທ່າແຮງທາງດ້ານຄົມມະນາຄົມ	8
2.8. ລະບຽບຄຸ້ມຄອງ ແລະ ມາດຕະການດ້ານວິຊາການ	8
3. ບັນຫາ.....	9
3.1. ບັນຫາລວມ:.....	9
3.2. ບັນຫາຂອງຊາວກະສິກອນ ແລະ ຜູ້ປະກອບການ	10
3.3. ບັນຫາດ້ານການຕະຫຼາດ ແລະ ລາຄາ	11
4. ກາລະໂອກາດຂອງ ສປປ ລາວ.....	12
5. ສິ່ງທ້າທາຍ.....	13
ພາກທີ II ຈຸດປະສົງ, ເປົ້າໝາຍ ແລະ ຂອບເຂດການນຳໃຊ້.....	15
1. ຈຸດປະສົງ.....	15
2. ເປົ້າໝາຍ.....	15
2.1. ເປົ້າໝາຍທາງດ້ານເສດຖະກິດ.....	15
2.2. ເປົ້າໝາຍທາງດ້ານສັງຄົມ	16
2.3. ເປົ້າໝາຍທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ.....	16

3.	ຂອບເຂດການນຳໃຊ້	16
ພາກທີ III	ເນື້ອໃນຂອງນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມການປູກພືດ	17
1.	ນະໂຍບາຍທີ່ດິນ ສຳລັບ ການປູກພືດ	17
2.	ນະໂຍບາຍປັດໄຈການຜະລິດ.....	19
3.	ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມດ້ານຄຸນນະພາບ ແລະ ການປຸງແຕ່ງພືດ.....	21
4.	ນະໂຍບາຍດ້ານການສົ່ງອອກພືດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນພືດ.....	24
5.	ນະໂຍບາຍບຸກຄະລາກອນ ແລະ ຜູ້ອອກແຮງງານ.....	26
6.	ນະໂຍບາຍຮັບປະກັນຄວາມສ່ຽງ ຕໍ່ການປູກພືດ.....	27
7.	ນະໂຍບາຍ ສິ່ງເສີມການນຳໃຊ້ວິທະຍາສາດ, ເຕັກນິກ-ເຕັກໂນໂລຊີ ທັນ ສະໄໝ ແລະ ພະລັງງານ	29
8.	ນະໂຍບາຍດ້ານສິນເຊື່ອ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນ	31
ພາກທີ IV	ມາດຕະການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.....	35
ພາກທີ V	ການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ	38

ຄຳນຳ

ນະໂຍບາຍແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການປູກພືດ ຂອງ ສປປ ລາວ ສະບັບນີ້ ສ້າງຂຶ້ນເພື່ອຜັນຂະຫຍາຍແນວທາງນະໂຍບາຍຂອງພັກ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມະຕິກອງປະຊຸມໃຫຍ່ ຄັ້ງທີ XI ຂອງພັກປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງຊາດ ໃຫ້ເປັນຮູບປະທຳ ຊຶ່ງແມ່ນພາລະກິດຕົ້ນຕໍໃນການສ້າງພື້ນຖານທີ່ໜັກແໜ້ນໃຫ້ແກ່ການພັດທະນາ ເພື່ອນຳເອົາປະເທດຊາດໃຫ້ຫຼຸດພົ້ນອອກຈາກສະຖານະພາບດ້ອຍພັດທະນາ ແລະ ສືບຕໍ່ກ້າວໄປສູ່ຈຸດໝາຍສັງຄົມນິຍົມ, ນະໂຍບາຍສະບັບນີ້ ໄດ້ກຳນົດແນວທາງນະໂຍບາຍຂອງພາກລັດ ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກ, ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມການປູກພືດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນພືດ ຂອງ ສປປ ລາວ ແນໃສ່ສົ່ງເສີມການປູກພືດຂອງ ບຸກຄົນ, ກຸ່ມ, ສະຫະກອນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ດຳເນີນການຜະລິດ ກ່ຽວກັບ ການປູກຝັງ ໃຫ້ເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍຕົວ ຮັບປະກັນການສະໜອງຜົນຜະລິດພືດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນພືດ ໃຫ້ພຽງພໍ, ປອດໄພ, ມີໂພຊະນາການ, ເປັນສິນຄ້າ ແລະ ເພີ່ມຂີດຄວາມສາມາດໃນການແຂ່ງຂັນດ້ານການຄ້າຂອງ ສປປ ລາວ ໃຫ້ນັບມື້ນັບສູງຂຶ້ນ.

ນະໂຍບາຍສະບັບນີ້ຍັງມີຄວາມສຳຄັນໃນການສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ແກ່ຂະແໜງການ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄາດໝາຍສຸ່ຊືນດ້ານການຜະລິດສະບຽງອາຫານ ແລະ ຜະລິດສິນຄ້າກະສິກຳ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນທິດທາງແຜນພັດທະນາກະສິກຳ, ປ່າໄມ້ ແລະ ພັດທະນາຊຸມນະບົດ ຂອງຂະແໜງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ໃຫ້ສຳເລັດຜົນ. ນອກຈາກນັ້ນ, ຍັງເປັນການກຽມຄວາມພ້ອມຂອງຂະແໜງການ ເພື່ອເຊື່ອມໂຍງກັບການເຂົ້າຮ່ວມໃນເວທີພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ທີ່ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ນະໂຍບາຍແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການປູກພືດ ຂອງ ສປປ ລາວ ສະບັບນີ້ ແມ່ນລວມເອົາການຕີລາຄາສະພາບລວມ ກ່ຽວກັບ ການປູກພືດ, ການວິເຄາະເຖິງທ່າແຮງ, ບັນຫາ, ກາລະໂອກາດ, ສິ່ງທ້າທາຍ, ເຫດຜົນ, ຄວາມຈຳເປັນ, ເປົ້າໝາຍ ແລະ ເນື້ອໃນ 08 ຂໍ້ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນ ແລະ ສ້າງສິ່ງເອື້ອອຳນວຍໃຫ້ແກ່ລະບົບຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າຂອງການຜະລິດພືດ ຂອງ ສປປ ລາວ ນັບຕັ້ງແຕ່ຂັ້ນຕອນການຜະລິດ ໄປຈົນເຖິງການປຸງແຕ່ງ, ຈໍລະຈອນ ແລະ ການຄ້າ. ນອກຈາກນັ້ນ, ຍັງມີການຄາດຄະເນຜົນໄດ້ຮັບ, ກຳນົດມາດຕະການ, ວິທີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ການຕິດຕາມປະເມີນຜົນ. ນະໂຍບາຍສະບັບນີ້ຈະໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງມີປະສິດທິຜົນໄດ້ກໍ່ຕໍ່ເມື່ອໄດ້ມີການປະກອບສ່ວນຢ່າງຕັ້ງໜ້າຂອງບັນດາຂະແໜງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.

ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂໍສະແດງຄວາມຊົມເຊີຍ ແລະ ຂອບໃຈເປັນຢ່າງສູງ ມາຍັງພະນັກງານທຸກທ່ານ ທັງຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ໄດ້ທຸ່ມເທເຫື່ອແຮງ, ສະຕິປັນຍາ ແລະ ເວລາທີ່ມີຄຸນຄ່າຂອງຕົນ ເຂົ້າໃນການສ້າງນະໂຍບາຍສະບັບນີ້ຈົນສຳເລັດ, ນະໂຍບາຍສະບັບນີ້ ອາດມີບາງເນື້ອໃນທີ່ຍັງບໍ່ສອດຄ່ອງ ແລະ ຄົບຖ້ວນ. ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາຈຶ່ງມີຄວາມຍິນດີ ທີ່ຈະຮັບເອົາທຸກຄຳຄິດເຫັນທີ່ເປັນປະໂຫຍດຂອງບັນດາທ່ານ ເພື່ອນຳໄປປັບປຸງ ຫຼື ແກ້ໄຂໃຫ້ສອດຄ່ອງໃນຂັ້ນຕໍ່ໄປ.

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ..... 06 JUN 2023.

ລັດຖະມົນຕີ

W. ພອນສຸ

ປອ. ແພັດ ພິມພິພັກ

ພາກທີ I

ພາກສະເໜີ

1. ສະພາບລວມ

ເພື່ອເປັນການຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍເນື້ອໃນ ມະຕິກອງປະຊຸມຄົບຄະນະ ຂອງຄະນະບໍລິຫານງານສູນກາງພັກ ຄັ້ງທີ 4 ສະໄໝທີ XI, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ 5 ປີ ຄັ້ງທີ IX (2021-2025), ແຜນພັດທະນາກະສິກໍາ, ປ່າໄມ້ ແລະ ພັດທະນາຊຸມນະບົດ 5 ປີ ຄັ້ງທີ IX (2021-2025), ຍຸດທະສາດກະສິກໍາ ຮອດປີ 2025 ແລະ ວິໄສທັດຮອດປີ 2030 ພ້ອມທັງ ຜັນຂະຫຍາຍການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວາລະແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບການແກ້ໄຂຄວາມຫຍຸ້ງຍາກດ້ານເສດຖະກິດ-ການເງິນ (2021-2023) ໃຫ້ປະກົດຜົນເປັນຈິງ ຕາມຄາດໝາຍທີ່ວາງໄວ້ ເຊິ່ງຂະແໜງການປູກຝັງ ຖືໄດ້ວ່າເປັນຂະແໜງການທີ່ມີບົດບາດສໍາຄັນໃນວຽກງານກະສິກໍາ ໂດຍສະເພາະການປະຕິບັດຕາມແຜນງານການຜະລິດສະບຽງອາຫານ, ເປັນວັດຖຸດິບປ້ອນໂຮງງານອຸດສາຫະກໍາປຸງແຕ່ງ ລວມທັງເປັນສິນຄ້າຮັບໃຊ້ພາຍໃນ ແລະ ສົ່ງອອກຕ່າງປະເທດ. ການປູກຝັງເປັນປັດໄຈສໍາຄັນພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ການດໍາລົງຊີວິດຂອງປະຊາຊົນລາວບັນດາເຜົ່າ ເວົ້າລວມແລ້ວ 52% ຂອງພົນລະເມືອງລາວ ແມ່ນອາໄສການຜະລິດກະສິກໍາເປັນອາຊີບຕົ້ນຕໍ, ການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງລາຍຮັບແຫ່ງຊາດຈາກຂະແໜງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ 16%, ໃນນັ້ນ 10,4% ແມ່ນຂະແໜງການປູກຝັງ (ຂໍ້ມູນປີ 2021).

ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນພັດທະນາກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ໃນໄລຍະ 5 ປີຜ່ານມາ ຂະແໜງການປູກຝັງພວກເຮົາໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ປະກອບສ່ວນໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນໍາໃຊ້ປັດໄຈການຜະລິດຕ່າງໆ (ແນວພັນ, ຝຸ່ນ ແລະ ຢາປາບສັດຕູພືດ), ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນດ້ານການປູກຝັງ ແລະ ບັນດາ

ໂຮງງານປຸງແຕ່ງພືດໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງຢ່າງເປັນລະບົບ ແລະ ສ້າງຕາໜ່າງ ບ້ອງກັນພືດ ໄດ້ມີການພັດທະນາລົງຮອດທ້ອງຖິ່ນ, ການພັດທະນາດ້ານປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງຜົນຜະລິດ ຕະຫຼອດຮອດລະບົບການຢັ້ງຢືນມາດຕະຖານການຜະລິດກະສິກໍາອິນຊີ ແລະ ກະສິກໍາທີ່ດີ, ລະບົບສຸຂານາໄມ ແລະ ສຸຂານາໄມພືດ ກໍ່ໄດ້ຮັບການພັດທະນາຢ່າງຮອບດ້ານ ໂດຍລວມແລ້ວ ການຜະລິດສະບຽງອາຫານ ພວກເຮົາສາມາດຄ້ຳປະກັນໄດ້ໂດຍພື້ນຖານ ແລະ ມີສ່ວນເຫຼືອຂາຍເປັນສິນຄ້າ ໂດຍສະເພາະຜົນຜະລິດເຂົ້າເປືອກ ໃນລະດັບ 3,8 ລ້ານໂຕນ/ປີ (ຮັບປະກັນສະບຽງອາຫານ 2,5 ລ້ານໂຕນ ສ່ວນທີ່ເຫຼືອແມ່ນຂາຍພາຍໃນ ແລະ ສົ່ງອອກຈໍານວນໜຶ່ງ), ການຜະລິດພືດສະບຽງອາຫານ 2,3 ລ້ານໂຕນ/ປີ, ເດັ່ນກວ່າໝູ່ແມ່ນ ໄມ້ໃຫ້ໝາກ 704.000 ໂຕນ, ສາລີຫວານ 185.000 ໂຕນ, ເຜືອກ/ມັນ 245.000 ໂຕນ ແລະ ພືດຜັກຕ່າງໆ 1.2 ລ້ານໂຕນ ແລະ ການຜະລິດພືດສິນຄ້າ ປະຕິບັດໄດ້ສະເລ່ຍ 6.8 ລ້ານໂຕນ, ເດັ່ນກວ່າໝູ່ແມ່ນການຜະລິດ ມັນຕົ້ນ 2.7 ລ້ານໂຕນ, ອ້ອຍ 1.35 ລ້ານໂຕນ, ສາລີແຂງ 550.000 ໂຕນ, ໝາກເດືອຍ 195.000 ໂຕນ ແລະ ກາເຟ 150.134 ໂຕນ ແລະ ອື່ນໆ) ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ການສົ່ງອອກ ພືດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນພືດ ໃນໄລຍະ 5 ປີ ທີ່ຜ່ານມາ ມີມູນຄ່າ 4 ຕື້ໂດລາສະຫະລັດ, ປີ 2021 ຈໍານວນ 3.554.092 ໂຕນ, ມູນຄ່າ 997 ລ້ານໂດລາ ແລະ ປີ 2022 ຈໍານວນ 4.358.800 ໂຕນ, ມູນຄ່າ 1.360 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ.

2. ທ່າແຮງ

2.1. ທ່າແຮງສະພາບການຂອງພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ

ການເຂົ້າເປັນສະມາຊິກຂອງອົງການການຄ້າໂລກ, ການປະຕິບັດສັນຍາ ແລະ ສິນທິສັນຍາ ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີໂດຍສະເພາະແມ່ນການເຂົ້າຮ່ວມເຂດການຄ້າເສລີອາຊຽນ ແລະ ອາຊຽນ+3, ການເຊັນສັນຍາ ກັບ ສປ ຈີນ ຈໍານວນ 16 ພືດ (ສາລີ, ມັນຕົ້ນ, ໝາກກ້ວຍ,

ເຂົ້າສານ, ຫົວກະຣິດ, ໝາກໂມ, ຖົ່ວຝັກຍາວ, ຖົ່ວເຫຼືອງຝັກສິດ, ຖົ່ວເບີ, ໝາກໜອດສິດ, ໝາກກ້ຽງເປືອກໜາ, ໝາກພຸກ, ໝາກນາວເຫຼືອງ, ຢາຫົວ, ເຄືອແດງດ່າງ ແລະ ໃບຢາສູບ), ເຊັ່ນສັນຍາ ກັບ ສສ ຫວຽດນາມ ຈຳນວນ 16 ພຶດ (ສາລີ, ມັນຕົ້ນ, ໝາກກ້ວຍ, ເຂົ້າສານ, ຫົວກະຣິດ, ຫົວຜັກປົວໃຫຍ່, ຫຍ້າເນເປຍ, ໝາກມັງກອນ, ໝາກໜອດ, ໝາກກ້ຽງຂຽວ, ໝາກມ່ວງ, ໝາກກ້ຽງນ້ອຍ, ໝາກພຸກ, ໝາກມີ້, ຜັກກາດຂາວ ແລະ ຜັກສະຫຼັດ), ເຊັ່ນສັນຍາ ກັບ ຣາຊະອານາຈັກໄທ ຈຳນວນ 15 ພຶດ (ສາລີ, ແກ່ນສາລີ, ໝາກເລັ່ນ, ຢາສູບແຫ້ງ, ໝາກກ້ຽງ, ໝາກກ້ວຍນ້ຳ, ມັນຝຣັ່ງ, ໝາກຫຸ່ງ, ໝາກໜອດ, ມັນຕົ້ນ, ຖົ່ວດິນ, ໝາກເຍົາ, ໝາກເຜັດ, ໃບຢາສູບແຫ້ງ ແລະ ພຶດຜັກສິດຕາມສັນຍາ); ສຳລັບ ການສົ່ງອອກໄປສະຫະພາບເອີຣົບ (EU) ແມ່ນເປີດຮັບທຸກປະເພດສິນຄ້າ ແຕ່ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂການນຳເຂົ້າຂອງສະຫະພາບເອີຣົບ ແລະ ບັນດາພຶດທຳແຮງອື່ນໆ ແມ່ນນິມົດໝາຍທີ່ສຳຄັນ ໃນການຍູ້ດັນການພັດທະນາຂະແໜງການກະສິກຳ ຊຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ຜະລິດຕະພັນກະສິກຳຂອງ ສປປ ລາວ ມີໂອກາດເຂົ້າເຖິງຕະຫຼາດພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນຫຼາຍຂຶ້ນ.

2.2. ທ່າແຮງພື້ນຖານ

ດ້ານປະຊາກອນ: ປະຊາກອນຂອງໂລກ (ປີ 2020) ມີປະມານ 7,3 ຕື້ຄົນ, ໃນນັ້ນປະມານ 925 ລ້ານຄົນ ຍັງຕ້ອງການອາຫານເພີ່ມ ແລະ ທ່າອ່ຽງຂອງປະຊາກອນໂລກ ຈະເພີ່ມຂຶ້ນເຖິງ 8,5 ຕື້ຄົນ ໃນປີ 2030, ໃນເວລາດຽວກັນປະຊາກອນທີ່ອິດຫົວແມ່ນຍັງເພີ່ມຂຶ້ນ. ສຳລັບ ປະຊາກອນ ຂອງ ສປປ ລາວ ໃນປີ 2021 ມີປະມານ 7,4 ລ້ານຄົນ, ຄາດຄະເນຮອດປີ 2025 ປະມານ 8,3 ລ້ານຄົນ; ໃນນີ້ບໍ່ລວມຈຳນວນນັກທ່ອງທ່ຽວທີ່ເຂົ້າມາລາວໃນແຕ່ລະປີປະມານ 3 ລ້ານເທື່ອຄົນ. ເພື່ອຮອງຮັບການເຕີບໂຕຂອງປະຊາກອນດັ່ງກ່າວ, ອົງການອາຫານ ແລະ ການກະເສດ (FAO) ໄດ້ປະເມີນຄວາມຕ້ອງການ ແລະ

ໄດ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ບັນດາປະເທດໃນທົ່ວໂລກ ຕ້ອງເພີ່ມປະລິມານການຜະລິດສະບຽງອາຫານທີ່ມີໃນປັດຈຸບັນຂຶ້ນອີກ ໃຫ້ໄດ້ 60%.

ດ້ານພູມອາກາດ: ສປປ ລາວ ຕັ້ງຢູ່ແຫຼມອິນດູຈີນ ທີ່ມີພູມອາກາດ ເຂດມໍລະສຸມຮ້ອນຊຸ່ມ ມີ 2 ລະດູ ຄື: ລະດູຝົນ (ເລີ່ມແຕ່ເດືອນ ພຶດສະພາ ຫາ ເດືອນ ຕຸລາ) ແລະ ລະດູແລ້ງ (ເລີ່ມແຕ່ເດືອນພະຈິກ ຫາ ເດືອນເມສາ) ອຸນຫະພູມສະເລ່ຍ ຕໍ່າສຸດ 5 °C, ອຸນຫະພູມສະເລ່ຍສູງສຸດ 40 °C, ປະລິມານນໍ້າຝົນສະເລ່ຍຕໍ່ປີແມ່ນມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນໃນແຕ່ລະເຂດ ເຊັ່ນ: ເມືອງ ປາກຊ່ອງ, ແຂວງ ຈໍາປາສັກ 3.700 ມມ, ສະຫວັນນະເຂດ 1.440 ມມ, ວຽງຈັນ 1.700 ມມ ແລະ ຫຼວງພະບາງ 1.360 ມມ ເຊິ່ງນໍ້າຝົນແມ່ນແຫຼ່ງຊຸ່ມຊື່ນຕົ້ນຕໍຂອງປະເທດ.

ດ້ານແຫຼ່ງນໍ້າ: ສປປ ລາວ ມີທ່າແຮງດ້ານແຫຼ່ງນໍ້າເປັນຈໍານວນຫຼວງຫຼາຍ ນອກຈາກນໍ້າຝົນແລ້ວຍັງມີແມ່ນໍ້າຂອງ, ສາຂາແມ່ນໍ້າຕ່າງໆ, ອ່າງເກັບນໍ້າຂອງ ເຄື່ອນໄຟຟ້ານໍ້າຕົກ ແລະ ມີຊົນລະປະທານ ຈໍານວນ 15.119 ໂຄງການ ເຊິ່ງສາມາດສະໜອງນໍ້າໃຫ້ແກ່ ການປູກເຂົ້າ ແລະ ປູກພືດເປັນສິນຄ້າໄດ້ປະມານ 280.800 ເຮັກຕາ.

ດ້ານເນື້ອທີ່: ສປປ ລາວ ມີເນື້ອທີ່ດິນທັງໝົດ 236.800 ກິໂລຕາແມັດ (23.680.000 ເຮັກຕ້າ) ເຊິ່ງໄດ້ແບ່ງເປັນທີ່ດິນສະຫງວນ ເພື່ອເປັນເນື້ອທີ່ປ່າໄມ້ປົກຫຸ້ມ 70 ສ່ວນຮ້ອຍ ລວມທັງ ທີ່ດິນບໍລິເວນນໍ້າ ທີ່ນອນໃນເຂດພື້ນທີ່ດັ່ງກ່າວ (ເນື້ອທີ່ດິນປ່າສະຫງວນ 4,7 ລ້ານເຮັກຕາ, ເນື້ອທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນ 8,2 ລ້ານເຮັກຕາ, ເນື້ອທີ່ດິນປ່າຜະລິດ 3,1 ລ້ານເຮັກຕາ ແລະ ເນື້ອທີ່ດິນປູກໄມ້ອຸດສາຫະກໍາ 0,5 ລ້ານເຮັກຕາ) ແລະ ໄດ້ກໍານົດທີ່ດິນເພື່ອການນໍາໃຊ້ ແລະ ພັດທະນາ 30 ສ່ວນຮ້ອຍ ລວມທັງ ທີ່ດິນບໍລິເວນນໍ້າ ທີ່ນອນໃນເຂດພື້ນທີ່ດັ່ງກ່າວ (ທີ່ດິນກະສິກໍາ 4,5 ລ້ານເຮັກຕາ, ທີ່ດິນນາ 2,0 ລ້ານເຮັກຕາ, ທີ່ດິນສໍາລັບປູກພືດລົ້ມລຸກ ຫຼື ພືດອາຍຸສັ້ນ 1,0 ລ້ານເຮັກຕາ, ທີ່ດິນປູກໄມ້

ໃຫ້ໜາກ 0,8 ລ້ານເຮັກຕາ, ທີ່ດິນທົ່ງຫຍ້າລ້ຽງສັດ 0,7 ລ້ານເຮັກຕາ), ທີ່ດິນປູກສ້າງ ແລະ ນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນຂະແໜງ ການອື່ນ 2,56 ລ້ານເຮັກຕາ (ທີ່ດິນປູກສ້າງ 0,37 ລ້ານເຮັກຕາ, ທີ່ດິນຄົມມະນາຄົມ 0,18 ລ້ານເຮັກຕາ ແລະ ທີ່ດິນປະເພດອື່ນ 2,05 ລ້ານເຮັກຕາ).

ດ້ານແຮງງານ: ສປປ ລາວ ມີທ່າແຮງດ້ານແຮງງານກະສິກໍາ ເຊິ່ງກວມ 61,5% ຂອງແຮງງານລາວທົ່ວປະເທດ ເຊິ່ງແຮງງານດ້ານກະສິກໍາແມ່ນມີມູນເຊື້ອອັນດູໝັ່ນ, ມີພື້ນຖານດ້ານການຜະລິດກະສິກໍາມາດິນນານ ແລະ ອາໄສຢູ່ເປັນຫົວໜ່ວຍຄອບຄົວ ພ້ອມດຽວກັນນັ້ນ ຄ່າແຮງງານກໍ່ຍັງຖືວ່າມີລາຄາຕໍ່າ ເຊິ່ງເປັນຜົນດີໃຫ້ແກ່ການຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນຕົ້ນທຶນການຜະລິດ.

2.3. ທ່າແຮງດ້ານປັດໄຈການຜະລິດ

ດ້ານແນວພັນ: ສປປ ລາວ ມີແນວພັນເຂົ້າພື້ນເມືອງທີ່ເກັບຮັກສາໄວ້ໃນທະນາຄານເຊື້ອພັນປະມານ 14 ພັນຕົວຢ່າງ ເຊິ່ງແນວພັນເຫຼົ່ານີ້ສ່ວນໃຫຍ່ຈະມີລັກສະນະທົນທານຕໍ່ກັບພະຍາດ ແລະ ແມງໄມ້ສັດຕູພືດ, ມີຄວາມຫອມ, ມີສານອາຫານ ແລະ ສານທີ່ເປັນຢາ ເຊິ່ງມີທ່າແຮງໃນການສຶກສາ ແລະ ນໍາໃຊ້ໂດຍກົງໃນອານາຄົດ. ນອກນີ້ ຍັງມີແນວພັນເຂົ້າທີ່ໄດ້ປັບປຸງຂຶ້ນມາໃໝ່ ທີ່ທົນທານຕໍ່ກັບການປ່ຽນແປງຂອງສະພາບແວດລ້ອມ ເຊັ່ນ: ທົນນໍ້າຖ້ວມ, ທົນໄພແຫ້ງແລ້ງ, ທົນທານຕໍ່ກັບພະຍາດ ແລະ ມີຄວາມຫອມ ເຊິ່ງສາມາດຂະຫຍາຍສູ່ພື້ນຖານການຜະລິດໃຫ້ຊາວນາໄດ້ນໍາໃຊ້ ເພື່ອບັນເທົາຜົນເສຍຫາຍທີ່ອາດເກີດຈາກການປ່ຽນແປງຂອງສະພາບແວດລ້ອມ. ນອກນັ້ນ, ຍັງມີແນວພັນສາລີ, ມັນຕົ້ນ, ຖົ່ວ, ພືດຜັກ ແລະ ພືດອື່ນໆ ຊຶ່ງຈະເປັນເງື່ອນໄຂອັນດີໃຫ້ແກ່ການພັດທະນາແນວພັນໃໝ່ ໃຫ້ທັງຜົນຜະລິດສູງ ແລະ ທົນທານຕໍ່ສະພາບແວດລ້ອມ.

ດ້ານຝຸ່ນ ແລະ ຢາປາບສັດຕູພືດ: ສປປ ລາວ ມີທ່າແຮງດ້ານວັດຖຸດິບຈາກແຫຼ່ງທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງເສດເຫຼືອຈາກການຜະລິດກະສິກໍາ ໃນການ

ສິ່ງເສີມໃຫ້ຊາວກະສິກອນ ສາມາດຜະລິດຝຸ່ນ ແລະ ຢາປາບສັດຕູພືດຊີວະພາບ, ນອກນີ້ ຍັງມີບັນດາໂຮງງານຜະລິດຝຸ່ນເຄມີ, ຝຸ່ນຊີວະພາບ ແລະ ຝຸ່ນອົງຄະທາດ ເຊິ່ງສາມາດຜະລິດໄດ້ໂດຍພື້ນຖານ, ເຊິ່ງເປັນເງື່ອນໄຂ ໃນການປັບປຸງລະບົບການຜະລິດຝຸ່ນ ໃຫ້ໄດ້ປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບ. ນອກນີ້, ຍັງມີການນຳໃຊ້ເຕັກນິກການປ້ອງກັນ ແລະ ກຳຈັດສັດຕູພືດແບບປະສົມປະສານ (IPM), ມີນິຕິກຳໃນການຄຸ້ມຄອງລະບົບການກວດກາ ແລະ ຂຶ້ນທະບຽນເຄມີກະສິກຳ ທີ່ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການນຳເຂົ້າປັດໄຈການຜະລິດ ທີ່ບໍ່ສາມາດຜະລິດເອງໄດ້.

2.4. ທ່າແຮງດ້ານ ຕະຫຼາດພືດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນພືດ

ໃນປັດຈຸບັນ ຕະຫຼາດພືດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນພືດ ມີການຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ຄວາມຕ້ອງການບໍລິໂພກພືດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນພືດ ຢູ່ພາຍໃນນັບມື້ນັບເພີ່ມຂຶ້ນ, ມີຕະຫຼາດຂາຍຍົກ, ຂາຍຍ່ອຍ, ຕະຫຼາດກະສິກຳສະອາດ (ກະສິກຳອິນຊີ ແລະ ກະສິກຳທີ່ດີ), ຕະຫຼາດຊຸມຊົນ, ມີທ້າງຮ້ານຂາຍຜົນຜະລິດພືດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນພືດ ເພີ່ມຂຶ້ນ ສາມາດສະໜອງໃຫ້ແກ່ຜູ້ບໍລິໂພກພາຍໃນ ແລະ ນັກທ່ອງທ່ຽວ. ນອກຈາກນີ້ເຮົາຍັງສາມາດເຂົ້າເຖິງບັນດາຕະຫຼາດສິ່ງອອກ ທີ່ໄດ້ສຳເລັດການເຈລະຈາເຕັກນິກເປີດຕະຫຼາດ ເຊັ່ນ: ສປ ຈີນ, ສສ ຫວຽດນາມ, ໄທ, ສະຫະພາບເອີຣົບ ແລະ ປະເທດຄູ່ຄ້າອື່ນໆ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ການເຂົ້າເຖິງຕະຫຼາດຂອງບັນດາປະເທດຄູ່ຄ້າ ຍັງມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ເນື່ອງຈາກວ່າ ຄຸນນະພາບຂອງພືດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນພືດ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ມາດຕະຖານ ຂອງປະເທດຄູ່ຄ້າ. ສະນັ້ນ, ຈຶ່ງມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ປັບປຸງລະບົບການຜະລິດ, ການປຸງແຕ່ງພືດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນພືດ ໃຫ້ໄດ້ມາດຕະຖານ ພ້ອມທັງເຈລະຈາເຕັກນິກເປີດຕະຫຼາດກັບປະເທດຄູ່ຄ້າ ໃຫ້ໄດ້ຫຼາຍຂຶ້ນ.

2.5. ທ່າແຮງດ້ານນະໂຍບາຍຂອງລັດ ໃນການສົ່ງເສີມການລົງທຶນດ້ານ ການປູກຝັງ

ລັດ ສົ່ງເສີມການລົງທຶນທຸກພາກສ່ວນ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ດ້ວຍການວາງນະໂຍບາຍ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນດ້ານການຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ດ້ານການປູກຝັງ, ສ້າງສະພາບແວດລ້ອມ ແລະ ເງື່ອນໄຂອໍານວຍຄວາມ ສະດວກຕ່າງໆ. ການປະຕິບັດຄວາມສະເໝີພາບ ລວມທັງ ການຮັບຮູ້, ການ ປົກປ້ອງກຳມະສິດ, ການນຳໃຊ້ ແລະ ສິດອື່ນໆ ທີ່ກົດໝາຍກຳນົດໄວ້ ພ້ອມນີ້ ສປປ ລາວ ແມ່ນໄດ້ຮັບສິດທິພິເສດດ້ານພາສີອາກອນ ໃນຖານະປະເທດ ດ້ອຍພັດທະນາ (LDC) ນຳຫຼາຍກອບ ແລະ ຫຼາຍປະເທດ.

ລັດ ສົ່ງເສີມໃຫ້ຊາວກະສິກອນ ແລະ ຜູ້ປະກອບການ ເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງເງິນ ກູ້ ສຳລັບການປູກພືດ ດ້ວຍຫຼາຍຮູບແບບ ເປັນຕົ້ນ ກອງທຶນເພື່ອຜູ້ຜະລິດຂະ ໜາດກາງ ແລະ ຂະໜາດນ້ອຍ. ໃນນີ້ ກົດໝາຍດ້ານທຸລະກິດ ແລະ ການເງິນ ກໍໄດ້ກຳນົດໃຫ້ມີນະໂຍບາຍຍົກເວັ້ນ ຫຼື ຫຼຸດຜ່ອນພາສີອາກອນ ໃຫ້ແກ່ການ ນຳເຂົ້າປັດໄຈການຜະລິດ ແລະ ອຸປະກອນເຄື່ອງມືຕ່າງໆສຳລັບການປູກພືດ, ນອກຈາກນັ້ນ ລັດຖະບານຍັງມີນະໂຍບາຍ ເປີດກວ້າງໃຫ້ມີຫຼາຍພາກສ່ວນ ເສດຖະກິດເຂົ້າຮ່ວມ ໂດຍການນຳໃຊ້ກົນໄກການມີສ່ວນຮ່ວມລະຫວ່າງພາກ ລັດ ແລະ ຜູ້ປະກອບການ (PPP) ຕາມກົນໄກເສດຖະກິດການຕະຫຼາດ ໂດຍ ມີການຄຸ້ມຄອງຂອງລັດ.

2.6. ທ່າແຮງດ້ານໂຄງລ່າງພື້ນຖານວັດຖຸເຕັກນິກ

ສປປ ລາວ ມີໂຄງລ່າງຊຸມລະປະທານ ເພື່ອຮັບປະກັນການສະໜອງນໍ້າ ໃຫ້ແກ່ພື້ນທີ່ການຜະລິດເຂົ້າ ແລະ ພືດສະບຽງອາຫານ ແລະ ພືດສິນຄ້າ ເຮັດ ໃຫ້ຜົນຜະລິດລວມຕໍ່ປີເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ. ນອກຈາກນັ້ນຍັງມີພື້ນຖານວັດ ຖຸເຕັກນິກໃນການກວດກາ, ວິໄຈສັດຕູພືດ, ຄຸນນະພາບຜະລິດຕະພັນພືດ, ປັດໄຈການຜະລິດ, ກວດສອບສານເຄມີຕົກຄ້າງ ແລະ ອື່ນໆ, ພ້ອມທັງມີຕາ

ໜ່າງປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມການລະບາດຂອງສັດຕູພືດ ນັບມື້ນັບໄດ້ຮັບການພັດທະນາ.

2.7. ທ່າແຮງທາງດ້ານຄົມມະນາຄົມ

ສປປ ລາວ ມີເສັ້ນທາງເຊື່ອມຈອດແຕ່ເໜືອຮອດໃຕ້ ແຕ່ທິດຕາເວັນອອກຫາທິດຕາເວັນຕົກ ແຕ່ໃນເມືອງໄປຫາຊົນນະບົດ, ມີສະໜາມບິນພາຍໃນປະເທດທີ່ເຊື່ອມໂຍງກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ, ມີການນໍາໃຊ້ລະບົບທາງລົດໄຟ ລາວ-ຈີນ ທີ່ສາມາດເຊື່ອມຕໍ່ຈາກ ສປປ ລາວ ໄປສູ່ຫຼາຍປະເທດ ຊຶ່ງສ້າງເງື່ອນໄຂສະດວກໃຫ້ແກ່ການສະໜອງປັດໄຈການຜະລິດ, ການຂົນສົ່ງພືດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນພືດ ໄດ້ຢ່າງວ່ອງໄວຫຼາຍຂຶ້ນ, ມີດ່ານກັກກັນພືດສາກົນທັງໝົດ 28 ດ່ານ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ແລະ ຈຸດຄ່ຽນຖ່າຍສິນຄ້າຈໍານວນໜຶ່ງ ເຊິ່ງເປັນການອໍານວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການສົ່ງອອກ, ສົ່ງຜ່ານ ແລະ ນໍາເຂົ້າ ຜະລິດຕະພັນດ້ານການປູກຝັງ ພ້ອມທັງເປັນການປ້ອງກັນ, ຄວບຄຸມ ແລະ ສະກັດກັ້ນ ການແຜ່ລະບາດຂອງພະຍາດ ແລະ ແມງໄມ້ສັດຕູພືດ ຈາກ ສປປ ລາວ ໄປຍັງປະເທດອື່ນ ແລະ ຈາກປະເທດອື່ນເຂົ້າສູ່ ສປປ ລາວ.

2.8. ລະບຽບຄຸ້ມຄອງ ແລະ ມາດຕະການດ້ານວິຊາການ

ສປປ ລາວ ມີກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍກະສິກໍາ, ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການປ້ອງກັນ ແລະ ການກັກກັນພືດ, ດໍາລັດ ວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງຢາປາບສັດຕູພືດ, ດໍາລັດ ວ່າດ້ວຍແນວພັນພືດ, ນອກນັ້ນ ຍັງມີຂໍ້ຕົກລົງຕ່າງໆເຊັ່ນ: ການຄຸ້ມຄອງຝຸ່ນ, ມາດຕະຖານກະສິກໍາອິນຊີ ແລະ ກະສິກໍາທີ່ດີ, ການຄຸ້ມຄອງໂຮງງານປຸງແຕ່ງພືດ, ການນໍາເຂົ້າ, ສົ່ງອອກ, ສົ່ງຜ່ານ ພືດ, ຜະລິດຕະພັນພືດ ແລະ ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມ ແລະ ນິຕິກໍາອື່ນ ທີ່ເປັນເຄື່ອງມືໃຫ້ແກ່ການຄຸ້ມຄອງກວດກາ ແລະ ສະໜັບສະໜູນຜູ້ປະກອບການ ໃນການດໍາເນີນທຸລະກິດຢ່າງເປັນທໍາ. ການບໍລິການສົ່ງເສີມດ້ານວິຊາການ ກໍ່ຖືກປັບປຸງໃຫ້ວ່ອງໄວທັນ

ສະໄໝຂຶ້ນ, ປັດຈຸບັນ ພວກເຮົາມີພະນັກງານວິຊາການປຸກຝັງ ແຕ່ສູນກາງ ຮອດທ້ອງຖິ່ນ, ມີເຈົ້າໜ້າທີ່ກັກກັນພຶດທີ່ປະຈຳຢູ່ດ່ານ, ມີເຈົ້າໜ້າທີ່ກວດ ຢາ ປາບສັດຕູພຶດ, ມີນັກກວດກາມາດຕະຖານກະສິກຳທີ່ດີ ແລະ ກະສິກຳອື່ນຊື່ ເພື່ອອອກໃບຢັ້ງຢືນ.

3. ບັນຫາ

ເຖິງແມ່ນວ່າ ສປປ ລາວ ພວກເຮົາຈະມີຫຼາຍປັດໄຈທີ່ເປັນທ່າແຮງ ແລະ ເອື້ອອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ແກ່ການຜະລິດຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ແລະ ຜູ້ປະກອບການຕ່າງໆ ແຕ່ຂອດການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕົວຈິງກໍ່ຍັງມີຫຼາຍ ບັນຫາ ດັ່ງນີ້:

3.1. ບັນຫາລວມ:

- 1) ຂະບວນການຜະລິດ, ການປຸງແຕ່ງພຶດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນພຶດ ຂະຫຍາຍຕົວບໍ່ທັນແຂງແຮງ;
- 2) ປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບ ຂອງສິນຄ້າຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຕາມ ມາດຕະຖານ ຂອງປະເທດຄູ່ຄ້າ;
- 3) ການລົງທຶນຂອງຜູ້ປະກອບການພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ເຂົ້າໃນ ຂະແໜງການປຸກຝັງ ຍັງບໍ່ທັນຫຼາຍ ຖ້າທຽບໃສ່ຂະ ແໜງການອື່ນ ໃນຂົງເຂດກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຍັງມີຈຳກັດຫຼາຍ;
- 4) ການຈັດສັນ ແລະ ແບ່ງເຂດທີ່ດິນກະສິກຳ ສຳລັບ ການປຸກພຶດແຕ່ ລະຊະນິດຍັງບໍ່ທັນສຳເລັດ;
- 5) ການຮ່ວມມືປະສານງານ ລະຫວ່າງ ພາກລັດ ແລະ ພາກທຸລະກິດ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານ, ການຄຸ້ມຄອງ, ການວາງແຜນ ຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ສິ່ງເສີມການຜະລິດ, ການປຸງແຕ່ງ ແລະ ຕະຫຼາດຈຳໜ່າຍ ຍັງບໍ່ທັນກົມກຽວກັນ;

- 6) ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ແລະ ຫ້ອງວິໄຈ ທີ່ຮັບໃຊ້ເຂົ້າໃນວຽກງານປຸກຝັງ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບການຍົກລະດັບຕາມມາດຕະຖານສາກົນ;
- 7) ການກວດກາ ແລະ ຍັງຍືນດ້ານ ສຸຂານາໄມ ແລະ ສຸຂານາໄມພືດ ຍັງ ເຮັດບໍ່ທັນໄດ້ດີເທົ່າທີ່ຄວນ;
- 8) ການຈັດຕັ້ງກຸ່ມ ຫຼື ສະຫະກອນ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບການພັດທະນາເທົ່າ ທີ່ຄວນ ຜູ້ຜະລິດຈຶ່ງບໍ່ສາມາດຕໍ່ລອງ ກັບພາກການຄ້າ ຫຼື ເຂົ້າເຖິງ ນະໂຍບາຍ ຈາກພາກລັດໄດ້ຢ່າງເຕັມສ່ວນ;
- 9) ການສ້າງບຸກຄະລາກອນໃຫ້ກາຍເປັນນັກວິຊາການສະເພາະດ້ານ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ກັກກັນພືດ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ກວດກາຢາປາບສັດຕູພືດ ແລະ ນັກ ກວດກາມາດຕະຖານ ຍັງບໍ່ທັນພຽງພໍ ແລະ ປະສິບການຍັງມີຈຳກັດ;
- 10) ການນຳໃຊ້ວິທະຍາສາດ, ເຕັກນິກ-ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ສະອາດ ແລະ ທັນສະໄໝ ເຂົ້າໃນການຜະລິດ ແລະ ການປຸງແຕ່ງພືດ ຍັງຈຳກັດ, ຄ່າ ນຳໃຊ້ກະແສໄຟຟ້າ ຍັງສູງ.

3.2. ບັນຫາຂອງຊາວກະສິກອນ ແລະ ຜູ້ປະກອບການ

- 1) ການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນດອກເບ້ຍຕໍ່າ ຈາກສະຖາບັນການເງິນ, ກອງ ທຶນສົ່ງເສີມຈຸນລະວິສະຫະກິດ, ວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຫຼາຍ, ສ່ວນໃຫຍ່ຍັງນຳໃຊ້ແຫຼ່ງທຶນດອກ ເບ້ຍສູງ, ໄລຍະກູ້ຢືມສັ້ນ ແລະ ການລົງ ທຶນແມ່ນນຳໃຊ້ທຶນຂອງ ບຸກຄົນ ແລະ ກຸ່ມ ຊຶ່ງບໍ່ສາມາດຂະຫຍາຍຂະໜາດຂອງການຜະລິດ ກາຍເປັນຟາມຂະໜາດກາງ ແລະ ຂະໜາດໃຫຍ່ ທີ່ນຳໃຊ້ເຕັກນິກ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ທັນສະໄໝ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຕົ້ນທຶນການຜະລິດ;

- 2) ການນຳໃຊ້ເຕັກນິກ-ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ທັນສະໄໝ ມີຄວາມຈຳ ເປັນນຳ ໃຊ້ພະລັງງານໄຟຟ້າຫຼາຍຂຶ້ນ ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບພາລະຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຄ່າ ກະແສໄຟຟ້າສູງ ໃນອັດຕາທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ເຮັດໃຫ້ຕົ້ນທຶນສູງຂຶ້ນ;
- 3) ຕົ້ນທຶນການຜະລິດຂ້ອນຂ້າງສູງ ບໍ່ສາມາດແຂ່ງຂັນກັບຕະຫຼາດພາຍ ໃນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ;
- 4) ຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດໃນການນຳໃຊ້ເຕັກນິກ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ໃໝ່ ເຂົ້າໃນການຜະລິດ ແລະ ການປຸງແຕ່ງ ຍັງຈຳກັດ;
- 5) ຄວາມຮູ້ພື້ນຖານຂອງຊາວກະສິກອນ ແລະ ຜູ້ປະກອບການ ໃນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຮູບແບບທຸລະກິດ, ການຕະຫຼາດ ແລະ ການເຂົ້າ ເຖິງທາງດ້ານວິຊາການຕ່າງໆ ໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ ແລະ ມີປະສິດທິ ພາບ ຍັງຈຳກັດ;
- 6) ຊາວກະສິກອນບາງເຂດແຄວ້ນ ບໍ່ສາມາດເຮັດການຜະລິດໄດ້ ຕະຫຼອດປີ.

3.3. ບັນຫາດ້ານການຕະຫຼາດ ແລະ ລາຄາ

- 1) ການເຈລະຈາເຕັກນິກເປີດຕະຫຼາດສິ່ງອອກ ພືດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນ ພືດ ທີ່ມີທ່າແຮງ ກັບບັນດາປະເທດ ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ຍັງໄດ້ ໜ້ອຍ, ກົງກັນຂ້າມ ການຄຸ້ມຄອງການນຳເຂົ້າ ພືດ ແລະ ຜະລິດຕະ ພັນພືດ ຍັງບໍ່ທັນເຂັ້ມງວດ;
- 2) ການຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາມຂໍ້ກຳນົດເງື່ອນໄຂຕ່າງໆ ທີ່ ສປປ ລາວ ໄດ້ເຊັນຮ່ວມກັບປະເທດຄູ່ຄ້າ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ດີ;
- 3) ກົນໄກການຄຸ້ມຄອງຕະຫຼາດ ແລະ ລາຄາ ພືດ ແລະ ຜະລິດ ຕະພັນ ພືດ ຢູ່ພາຍໃນ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ດີ ແລະ ແທດເໝາະກັບຄວາມເປັນຈິງ, ຕະຫຼາດ ຍັງບໍ່ໜັ້ນຄົງ ແລະ ລາຄາ ຍັງມີການເໜັງຕີງຫຼາຍ;

- 4) ການສົ່ງອອກພືດ ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນເປັນວັດຖຸດິບ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ປຸງແຕ່ງ ເພື່ອສ້າງມູນຄ່າເພີ່ມຢູ່ພາຍໃນປະເທດໃຫ້ຫຼາຍເທົ່າທີ່ຄວນ;
- 5) ການຄ້າປະກັນ ຫຼື ແຊກແຊງລາຄາຜົນຜະລິດ ໃຫ້ຜູ້ຜະລິດ ແລະ ຜູ້ປະກອບການ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເປັນຮູບປະທຳ;
- 6) ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ການສຶກສາ, ຕິດຕາມໂຄງສ້າງຕົ້ນທຶນການຜະລິດ, ການຕະຫຼາດ ແລະ ຄຸ້ມຄອງລາຄາ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ພັດທະນາເທົ່າທີ່ຄວນ;
- 7) ການເກັບ ຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ຍັງມີລັກສະນະຊ້ຳຊ້ອນ ແລະ ບໍ່ເປັນເອກະພາບກັນ ເຊັ່ນ: ເກັບຈາກຜູ້ປູກ, ຈາກຜູ້ເກັບຊື້ ແລະ ຜູ້ຂົນສົ່ງ ຊຶ່ງເປັນສາເຫດໜຶ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ຕົ້ນທຶນການຜະລິດສູງ.

4. ກາລະໂອກາດຂອງ ສປປ ລາວ

ເຖິງແມ່ນວ່າ ສປປ ລາວ ຈະມີບັນຫາ ແລະ ຂໍ້ຈຳກັດ ດັ່ງທີ່ກ່າວມາກໍຕາມ ແຕ່ກໍຍັງມີກາລະໂອກາດ ໃນການພັດທະນາຂະແໜງການປູກຝັງ ເພື່ອຜະລິດເປັນສະບຽງອາຫານ, ສິນຄ້າພາຍໃນ ແລະ ສົ່ງອອກ ດັ່ງນີ້:

- 1) ພັກ ແລະ ລັດຖະບານ ໄດ້ມີແນວທາງນະໂຍບາຍທີ່ຖືກຕ້ອງ, ມີນິຕິກຳຮອງຮັບ ແລະ ໄດ້ກຳນົດຍຸດທະສາດການພັດທະນາທີ່ສອດຄ່ອງ ໂດຍສິ່ງເສີມ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ທຸກພາກສ່ວນ ເສດຖະກິດ ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມຢ່າງຕັ້ງໜ້າ;
- 2) ຕະຫຼາດ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຜົນຜະລິດ ພືດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນພືດ ຢູ່ພາຍໃນປະເທດ, ປະເທດໄກ້ຄຽງ ແລະ ປະເທດຄູ່ຄ້າ ຍັງມີສູງ;
- 3) ການເຂົ້າເປັນສະມາຊິກຂອງອົງການການຄ້າໂລກ, ການປະຕິບັດສັນຍາ ແລະ ສິນທິສັນຍາ ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ, ເຂດການຄ້າເສລີອາຊຽນ ແລະ ອາຊຽນ+3 ເຮັດໃຫ້ ສປປ ລາວ ມີໂອກາດພັດທະນາ

ມາດຕະຖານສິນຄ້າ ພຶດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນພຶດ ໃນການເຂົ້າເຖິງ
ຕະຫຼາດພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ທີ່ມີມູນຄ່າສູງ;

- 4) ການເປີດການນໍາໃຊ້ເສັ້ນທາງລົດໄຟ ລາວ-ຈີນ ເຊິ່ງເປັນທາງເລືອກໜຶ່ງທີ່ສໍາຄັນໃນການຂົນສົ່ງສິນຄ້າ ຂອງ ສປປ ລາວ ໄປຍັງບັນດາປະເທດພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ.

5. ສິ່ງທ້າທາຍ

ສປປ ລາວ ຍັງຈະປະເຊີນກັບສິ່ງທ້າທາຍ ແລະ ໄພຂົ່ມຂູ່ຈໍານວນໜຶ່ງທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ຕິດຕາມ ແລະ ຄວບຄຸມ ດັ່ງນີ້:

- 1) ສະພາບການຂອງໂລກ ມີການຜັນແປທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ອັດຕາເງິນເຟີ້, ລາຄານໍ້າມັນສູງ ສິ່ງຜົນໃຫ້ລາຄາປັດໄຈການຜະລິດເປັນຕົ້ນ ເຄື່ອງມືກະສິກໍາ, ແນວພັນພຶດ, ຝຸ່ນ, ຢາປາບສັດຕູພຶດ, ຄ່າແຮງງານ ມີແນວໂນ້ມເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ເຮັດໃຫ້ໂຄງປະກອບຕົ້ນທຶນການຜະລິດສູງຂຶ້ນ;
- 2) ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໄດ້ສົ່ງຜົນໃຫ້ເກີດມີໄພພິບັດທາງທໍາມະຊາດ ແລະ ການລະບາດຂອງສັດຕູພຶດ ເຮັດໃຫ້ການຜະລິດພຶດສະບຽງອາຫານ ແລະ ພຶດເປັນສິນຄ້າ ບໍ່ໄດ້ຕາມຄາດໝາຍ;
- 3) ການພັດທະນາຕ່ອງໂສ້ການຜະລິດ ຕິດພັນກັບການປຸງແຕ່ງພຶດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນພຶດ ຕ້ອງໄດ້ເຮັດຢ່າງຄົບຊຸດ, ເວົ້າລວມທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ຍັງຂາດເຂີນງົບປະມານໃນການລົງທຶນ;
- 4) ໂຄງລ່າງພື້ນຖານດ້ານຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງສິນຄ້າກະສິກໍາ ລະຫວ່າງເມືອງຕໍ່ເມືອງ, ແຂວງຕໍ່ແຂວງ ຍັງມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ;
- 5) ການນໍາເຂົ້າ ແລະ ການສົ່ງຜ່ານພຶດ ແລະ ໝາກໄມ້ ຍັງມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການເກີດການລະບາດຂອງພະຍາດ ແລະ ສັດຕູພຶດ;

- 6) ພະນັກງານວິຊາການ ທີ່ມີຄວາມຊໍານິຊໍານານສະເພາະດ້ານຍັງຈໍາກັດ ຂາດອຸປະກອນທີ່ທັນສະໄໝ, ການນໍາໃຊ້ເຄື່ອງມືອຸປະກອນຍັງບໍ່ແທດເໝາະກັບວຽກງານ;
- 7) ການຜະລິດພືດເປັນສິນຄ້າຂອງຊາວກະສິກອນສ່ວນໃຫຍ່ ຜະລິດໃນຮູບແບບດັ່ງເດີມ ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ໃນການຫັນປ່ຽນຮູບແບບການຜະລິດແບບດັ່ງເດີມມາເປັນການຜະລິດແບບໃໝ່ ທີ່ໄດ້ທັງປະລິມານ, ຄຸນນະພາບ ແລະ ມາດຕະຖານ ຕາມຕະຫຼາດທີ່ຕ້ອງການ.

ຈາກຜົນຂອງການວິເຄາະ ສະພາບ, ທ່າແຮງ, ບັນຫາ, ກາລະໂອກາດ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍ ທີ່ໄດ້ກ່າວມາຂ້າງເທິງນັ້ນ ຈຶ່ງເຫັນວ່າ ສປປ ລາວ ຕ້ອງມີນະໂຍບາຍແຫ່ງຊາດໃນການສົ່ງເສີມການປູກພືດ ເປັນສິນຄ້າ, ທັງນີ້ກໍເພື່ອພັດທະນາຂະແໜງການປູກຝັງ ໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ໜັກແໜ້ນ ສາມາດປະກອບສ່ວນໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ສ້າງລາຍຮັບໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນ ເພື່ອຫຼຸດພື້ນຄວາມທຸກຍາກເທື່ອລະກ້າວ.

ພາກທີ II

ຈຸດປະສົງ, ເປົ້າໝາຍ ແລະ ຂອບເຂດການນຳໃຊ້

1. ຈຸດປະສົງ

ນະໂຍບາຍສະບັບນີ້ ກຳນົດຂຶ້ນເພື່ອເປັນແນວທາງຂອງພາກລັດ ໃນການສະໜັບສະໜູນ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການພັດທະນາຂະແໜງການປູກຝັງ ຂອງ ສປປ ລາວ ໃຫ້ມີການຂະຫຍາຍຕົວ ແນໃສ່ຮັບປະກັນດ້ານສະບຽງອາຫານ, ໂພຊະນາການ, ເປັນສິນຄ້າພາຍໃນ ແລະ ສົ່ງອອກ ຕາມທິດປູກຝັງທັນສະໄໝ, ສະອາດ, ປອດໄພ, ໃສ່ໃຈຄຸນນະພາບ, ໜັ້ນຄົງ, ຍືນຍົງ ແລະ ເປັນສິນຄ້າ.

2. ເປົ້າໝາຍ

ນະໂຍບາຍສະບັບນີ້ ໄດ້ກຳນົດເປົ້າໝາຍຜົນປະໂຫຍດທີ່ຈະໄດ້ຮັບທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແຕ່ນີ້ຮອດ ປີ 2030 ດັ່ງນີ້:

2.1. ເປົ້າໝາຍທາງດ້ານເສດຖະກິດ

ສູ້ຊົນການຜະລິດເຂົ້າ ໃຫ້ໄດ້ 4 ລ້ານໂຕນ, ການຜະລິດພືດສະບຽງອາຫານ ແລະ ການຜະລິດເປັນສິນຄ້າ ໃຫ້ໄດ້ 10 ລ້ານກວ່າໂຕນ ໃນນັ້ນ ພືດສະບຽງ 2,5 ລ້ານກວ່າໂຕນ (ການຜະລິດສາລີຫວານ 190.000 ໂຕນ, ເຜືອກມັນ 250.000 ໂຕນ, ປະເພດໜາກໄມ້ 550.000 ໂຕນ ແລະ ພືດຜັກ 1,60 ລ້ານໂຕນ ແລະ ອື່ນໆ) ແລະ ພືດສິນຄ້າ ໃຫ້ໄດ້ 7,5 ລ້ານກວ່າໂຕນ (ສາລີແຂງ 600.000 ໂຕນ, ກາເຟ 200.000 ໂຕນ, ອ້ອຍ 1,4 ລ້ານໂຕນ, ມັນຕົ້ນ 4 ລ້ານໂຕນ, ຢາສູບ 35.000 ໂຕນ, ໜາກເດືອຍ ສະເລ່ຍ 200.000 ໂຕນ, ໜາກກ້ວຍ ສະເລ່ຍ 800.000 ໂຕນ, ໜາກໂມ 200.000 ໂຕນ ແລະ ອື່ນໆ),

ຄາດຄະເນມູນຄ່າການສົ່ງອອກພືດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນພືດ ຮອດປີ 2030 ບໍ່ໃຫ້ຫຼຸດ 1,5 ຕື້ໂດລາສະຫະລັດ.

2.2. ເປົ້າໝາຍທາງດ້ານສັງຄົມ

ນະໂຍບາຍສະບັບນີ້ຄາດວ່າຈະມີຜົນປະໂຫຍດທາງດ້ານສັງຄົມ ເປັນຕົ້ນ ສ້າງອາຊີບ, ວຽກເຮັດງານທຳ ໃຫ້ມີລາຍຮັບ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຊີວິດການເປັນຢູ່ທີ່ດີຂຶ້ນ, ຍົກລະດັບສິມິແຮງງານ, ສ້າງຄວາມຊຳນານໃນການຄຸ້ມຄອງ, ບໍລິຫານ ແລະ ບໍລິການກິດຈະການ ດ້ານການປູກຝັງ, ຫຼຸດຜ່ອນການຫຼັ່ງໄຫຼເຂົ້າມາເຮັດວຽກໃນຕົວເມືອງ ແລະ ປະເທດເພື່ອນບ້ານ ຂອງຊາວໜຸ່ມ; ສົ່ງຜົນໃຫ້ສັງຄົມມີຄວາມສະຫງົບ, ອຸ່ນອ່ຽງທຸ່ນທ່ຽງ, ປະເທດຊາດມີຄວາມໝັ້ນຄົງ ຈະເລີນສິວິໄລເພີ່ມຂຶ້ນ.

2.3. ເປົ້າໝາຍທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ

ນະໂຍບາຍສະບັບນີ້ ຈະເປັນການປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການ ສົ່ງເສີມດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນຕົ້ນ ການຊຸກຍູ້ ແລະ ຫັນການຜະລິດ ເຂົ້າສູ່ລະບົບກະສິກຳສະອາດ, ກະສິກຳທີ່ດີ (GAP) ແລະ ກະສິກຳອິນຊີ (OA) ເຊິ່ງຈະນາໃຊ້ຝຸ່ນອົງຄະທາດ-ຊີວະພາບ ໃນການປັບປຸງບຳລຸງດິນເພື່ອປູກພືດ, ການຄຸ້ມຄອງການນຳເຂົ້າ, ການນຳໃຊ້ຝຸ່ນເຄມີ, ຢາປາບສັດຕູພືດ ເຂົ້າສູ່ລະບົບ ແລະ ເຕັກນິກເພີ່ມຂຶ້ນ.

3. ຂອບເຂດການນຳໃຊ້

ນະໂຍບາຍແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການປູກພືດ ຂອງ ສປປ ລາວ ສະບັບນີ້ ກຳນົດຂຶ້ນມາເພື່ອໃຊ້ສຳລັບ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ກຸ່ມ, ສະຫະກອນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວວຽກງານດ້ານການປູກພືດເປັນສິນຄ້າ.

ພາກທີ III

ເນື້ອໃນຂອງນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມການປູກພືດ

ນະໂຍບາຍແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍການສິ່ງເສີມການປູກພືດ ຂອງ ສປປ ລາວ ມີຄວາມສໍາຄັນໃນການສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ແກ່ຂະແໜງການ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຄາດໝາຍສູ່ຊຸມດ້ານການຜະລິດສະບຽງອາຫານໃຫ້ພຽງພໍ ຕອບສະໜອງໃຫ້ ແກ່ການບໍລິໂພກພາຍໃນ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນການນໍາເຂົ້າ ແລະ ການຜະລິດເປັນ ສິນຄ້າສິ່ງອອກ, ສ້າງລາຍຮັບ, ນໍາເອົາເງິນຕາເຂົ້າມາປະເທດ ໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ສາມາດເຊື່ອມໂຍງກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ. ນະໂຍບາຍແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍການສິ່ງເສີມການປູກພືດ ຂອງ ສປປ ລາວ ປະກອບດ້ວຍເນື້ອໃນ 08 ຂໍ້ ດັ່ງນີ້:

1. ນະໂຍບາຍທີ່ດິນ ສໍາລັບ ການປູກພືດ

ບັນຫາ:

- 1) ການແບ່ງເຂດທີ່ດິນ ສໍາລັບ ເປົ້າໝາຍການປູກພືດແຕ່ລະຊະນິດ ຍັງບໍ່ ທັນລະອຽດຊັດເຈນ ເຮັດໃຫ້ການວາງແຜນຊຸກຍູ້ຜູ້ປະກອບການ ແລະ ຊາວກະສິກອນ ບໍ່ທັນຖືກນໍາໃຊ້ຢ່າງເຕັມສ່ວນ;
- 2) ປະຊາຊົນ ປູກພືດຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດ ໂດຍບໍ່ຄໍານຶງ ເຖິງການຫັນປ່ຽນການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນສໍາລັບປູກພືດ ຈະມີທ່າອ່ຽງ ຈາກ ການປູກພືດສະບຽງອາຫານ ແລະ ພືດເສດຖະກິດ ໄປສູ່ພືດ ອຸດສາຫະກຳອື່ນ, ການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນປູກພືດບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມເປົ້າໝາຍ ເປັນຕົ້ນ ທີ່ດິນເໝາະສົມສໍາລັບການປູກພືດເສດຖະກິດ ຫັນໄປນໍາ ໃຊ້ປະໂຫຍດອື່ນ;
- 3) ບໍ່ທັນມີນິຕິກຳສະເພາະໃນການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນປູກພືດ ສໍາລັບ ການ ຜະລິດພືດສະບຽງອາຫານ ແລະ ພືດຜະລິດເປັນສິນຄ້າ;

4) ໂຄງການສະໜັບສະໜູນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ພັດທະນາທີ່ດິນປູກພືດ ຍັງມີຈຳກັດ.

ຈຸດປະສົງ:

- 1) ເພື່ອກຳນົດ, ຈັດສັນ ແລະ ແບ່ງເຂດເນື້ອທີ່ດິນກະສິກຳໃຫ້ແທດ ເໝາະກັບ ເງື່ອນໄຂ, ທີ່ຕັ້ງ, ຈຸດພິເສດ, ທ່າແຮງ ແລະ ຂໍ້ໄດ້ປຽບຂອງ ແຕ່ລະພື້ນທີ່ ໃນການດຳເນີນການຜະລິດ ແລະ ທຸລະກິດດ້ານການ ປູກພືດ ໃຫ້ເປັນທັນສະໄໝຕາມທິດກະສິກຳສະອາດ;
- 2) ເພື່ອຄຸ້ມຄອງສະຫງວນພື້ນທີ່ປູກພືດ, ຄຸ້ມຄອງການນຳໃຊ້, ການ ພັດທະນາ ແລະ ປົກປັກຮັກສາ ທີ່ດິນປູກພືດໃນເຂດທີ່ເໝາະສົມ ພ້ອມທັງຊຸກຍູ້ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນປູກພືດ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະ ສິດທິຜົນສູງສຸດ.

ນະໂຍບາຍ:

- 1) ລັດ ເປັນເຈົ້າການໃນການຄຸ້ມຄອງເນື້ອທີ່ດິນກະສິກຳ ລວມທັງ ເນື້ອທີ່ດິນປູກພືດ ດ້ວຍການສຳຫຼວດ, ການກຳນົດເຂດ, ວາງ ແຜນການນຳໃຊ້ເນື້ອທີ່ດິນປູກພືດ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມເປົ້າໝາຍ;
- 2) ລັດ ສົ່ງເສີມໃຫ້ຜູ້ປະກອບການ ແລະ ຊາວກະສິກອນ ນຳໃຊ້ດິນປູກ ພືດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນການຜະລິດພືດສະບຽງອາຫານ ແລະ ຜະລິດພືດເປັນສິນຄ້າໃຫ້ເກີດປະໂຫຍດສູງສຸດ, ມີຄວາມຍືນຍົງ ດ້ວຍການລົງທຶນ ແລະ ການນຳໃຊ້ເຕັກນິກທີ່ເໝາະສົມ;
- 3) ດຳເນີນການຕິດຕາມ, ກວດກາ ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນປູກພືດຢ່າງເປັນ ລະບົບ, ພັດທະນາການຂຶ້ນທະບຽນທີ່ດິນກະສິກຳ ເພື່ອຢັ້ງຢືນສິດນຳ ໃຊ້ ດ້ວຍການສ້າງ ແລະ ປັບປຸງບັນດານິຕິກຳ ແລະ ອອກບົດແນະນຳ ທາງດ້ານວິຊາການ ໃນການປັບປຸງບຳລຸງດິນ ສຳລັບ ການປູກພືດແຕ່ ລະຊະນິດ;

- 4) ລັດ ຄົ້ນຄວ້າ ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງ ນິຕິກຳ, ລະບຽບການຄຸ້ມຄອງນຳໃຊ້ ເນື້ອທີ່ດິນກະສິກຳ ລວມທັງເນື້ອທີ່ດິນປູກພືດ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມ ໝັ້ນຄົງທາງດ້ານສະບຽງອາຫານ ໂດຍເພີ່ມສະມັດຕະພາບຂອງການ ຜະລິດພືດໃຫ້ສູງຂຶ້ນ;
- 5) ພື້ນທີ່ການຜະລິດທີ່ໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນ ຕາມມາດຖານ ກະສິກຳທີ່ດີ ແລະ ກະສິກຳອິນຊີ ຕິດຕໍ່ກັນໃນໄລຍະ 03 ປີ ຈະໄດ້ຮັບການຄົ້ນ ຄວ້ານະໂຍບາຍຫຼຸດຜ່ອນພາສີທີ່ດິນ;
- 6) ລັດ ສົ່ງເສີມໃຫ້ມີການປູກພືດຫຼາຍຮອບວຽນຕໍ່ປີ ໃນເຂດທີ່ມີ ເງື່ອນໄຂການສະໜອງນໍ້າ ເປັນຕົ້ນການຜະລິດເຂົ້າ (ນາປີ ແລະ ນາແຊງ) ຫຼື ພືດຊະນິດອື່ນ ທີ່ມີທ່າແຮງ ໂດຍຜ່ານການສະໜອງແນວ ພັນ, ຝຸ່ນຢາປາບສັດຕູພືດ, ເຕັກນິກ ແລະ ຄ່ານຳໃຊ້ນໍ້າຊົນລະ ປະທານ.

2. ນະໂຍບາຍປັດໄຈການຜະລິດ

ບັນຫາ:

- 1) ແນວພັນພືດຫຼາຍຊະນິດ ແມ່ນຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ພັດທະນາ ຢ່າງຄົບຊຸດ, ບໍ່ທັນມີແນວພັນພືດທີ່ດີ, ມີຄຸນນະພາບ ສະໜອງໃຫ້ ສັງຄົມໄດ້ພຽງພໍກັບຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນອາໄສນຳ ເຂົ້າຈາກຕ່າງປະເທດ;
- 2) ການສະໜອງຝຸ່ນ, ຊະນິດສູດຝຸ່ນ ເຄມີ, ຊີວະພາບ ແລະ ອົງຄະທາດ ຂອງບັນດາໂຮງງານຕ່າງໆ ຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ ມາດຕະຖານ, ຮັບປະກັນ ແລະ ສະໜອງໄດ້ຢ່າງພຽງພໍກັບຄວາມ ຕ້ອງການຊົມໃຊ້ ຂອງຊາວກະສິກອນ ແລະ ບັນດາຜູ້ປະກອບການ ທີ່ຜະລິດພືດສະບຽງອາຫານ ແລະ ຜະລິດພືດສິນຄ້າ ຍັງອາໄສການ ນຳເຂົ້າຈາກຕ່າງປະເທດເປັນສ່ວນຫຼາຍ;

- 3) ບໍ່ທັນມີໂຮງງານຜະລິດຢາປາບສັດຕູພືດ, ຢາປາບສັດຕູພືດສ່ວນຫຼາຍແມ່ນນຳເຂົ້າ ຈາກຕ່າງປະເທດ ເພື່ອຮັບໃຊ້ໃນການປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມການລະບາດຂອງສັດຕູພືດ ໃຫ້ທ່ວງທັນກັບສະພາບການ;
- 4) ການຄຸ້ມຄອງການນຳເຂົ້າແນວພັນພືດ, ຝຸ່ນ ແລະ ຢາປາບສັດຕູພືດ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ດີ ແລະ ຍັງມີການລັກລອບນຳເຂົ້າ ບໍ່ຖືກຕາມລະບຽບ ຫຼັກການທີ່ກົດໝາຍວາງອອກ;
- 5) ຫ້ອງວິໄຈ ແລະ ກວດກາຄຸນນະພາບແນວພັນພືດ, ຝຸ່ນ ແລະ ຢາປາບສັດຕູພືດ ຍັງບໍ່ໄດ້ຮັບການພັດທະນາ ຕາມຄວາມຮຽກ ຮ້ອງ ຕ້ອງການຂອງສັງ;
- 6) ບັນຫາລາຄາຝຸ່ນທີ່ຜະລິດພາຍໃນ ຕົ້ນທຶນການຜະລິດຂ້ອນຂ້າງສູງ ແລະ ຝຸ່ນທີ່ນຳເຂົ້າຈາກຕ່າງປະເທດມີລາຄາສູງ.

ຈຸດປະສົງ:

- 1) ເພື່ອພັດທະນາ ແລະ ຄົ້ນຄວ້າແນວພັນພືດໃໝ່ ໃຫ້ສາມາດຕອບສະໜອງ ໃຫ້ແກ່ຊາວກະສິກອນ ແລະ ຜູ້ປະກອບການຜະລິດຢ່າງພຽງພໍ;
- 2) ເພື່ອສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນການຄຸ້ມຄອງການນຳເຂົ້າ, ຈຳໜ່າຍ ແລະ ການນຳໃຊ້ ແນວພັນພືດ, ຝຸ່ນ ແລະ ຢາປາບສັດຕູພືດໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບການ;
- 3) ເພື່ອປັບປຸງລະບົບການສະໜອງແນວພັນພືດ, ຝຸ່ນ ແລະ ຢາປາບສັດຕູພືດໃຫ້ມີຄຸນນະພາບ, ລາຄາທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ພຽງພໍກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງຊາວກະສິກອນ ແລະ ຜູ້ປະກອບການ ໄດ້ຢ່າງທົ່ວເຖິງ, ທັນເວລາ ແລະ ມີສ່ວນແຮໄວ້ໃນເວລາເກີດໄພທຳມະຊາດ.

ນະໂຍບາຍ:

- 1) ລັດ ສະໜັບສະໜູນ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ຜູ້ລົງທຶນສ້າງ ແລະ ດຳເນີນທຸລະກິດດ້ານໂຮງງານຜະລິດຝຸ່ນຊີວະພາບ ແລະ

ຝຸ່ນອົງຄະທາດ ດ້ວຍການໃຫ້ນະໂຍບາຍຍົກເວັ້ນພາສີ, ອາກອນໃນການນຳເຂົ້າວັດຖຸອຸປະກອນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການສ້າງໂຄງລ່າງພື້ນຖານຂອງໂຮງງານຜະລິດຝຸ່ນ;

- 2) ລັດ ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມໃຫ້ທຸກພາກສ່ວນເສດຖະກິດ ລົງທຶນໃສ່ໂຄງລ່າງພື້ນຖານໃນການຄົ້ນຄວ້າເຕັກນິກ, ທົດສອບ, ວິໄຈຄຸນນະພາບ ແລະ ມາດຕະຖານແນວພັນພືດ, ຝຸ່ນ ແລະ ຢາປາບສັດຕູພືດ;
- 3) ລັດ ປັບປຸງ, ຍົກລະດັບ ສູນ, ສະຖານີ ທີ່ເປັນບ່ອນຜະລິດ ແລະ ສະໜອງແນວພັນພືດ ໃຫ້ຊາວກະສິກອນ ແລະ ຜູ້ປະກອບການນອກນັ້ນ ຍັງຍົກເວັ້ນພາສີ ສຳລັບ ການນຳເຂົ້າແນວພັນພືດ, ຝຸ່ນ ແລະ ຢາປາບສັດຕູພືດ ທີ່ບໍ່ມີລັກສະນະການຄ້າ ຫຼື ບໍ່ສາມາດຜະລິດພາຍໃນໄດ້ ເພື່ອຕອບສະໜອງການຜະລິດ, ການສຶກສາ, ຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ ແລະ ແກ້ໄຂຜົນກະທົບຈາກໄພພິບັດ;
- 4) ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ບຸກຄະລາກອນ ແລະ ພັດທະນາ ເຄື່ອງມືວິໄຈທີ່ຈຳເປັນ ສຳລັບ ການທົດສອບ, ວິໄຈ, ການກວດ ກາຄຸນນະພາບເມັດພັນພືດ, ຝຸ່ນ ແລະ ຢາປາບສັດຕູພືດ.

3. ນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມດ້ານຄຸນນະພາບ ແລະ ການປຸງແຕ່ງພືດ

ບັນຫາ:

- 1) ການຈັດຕັ້ງກຳລັງການຜະລິດ ເພື່ອສະໜອງວັດຖຸດິບປ້ອນໂຮງງານປຸງແຕ່ງພືດ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຄຸນນະພາບ, ມາດຕະຖານ ແລະ ບໍ່ພຽງພໍກັບຄວາມຕ້ອງການ;
- 2) ໂຮງງານປຸງແຕ່ງພືດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນພືດ ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນໂຮງງານຂະໜາດນ້ອຍ, ບໍ່ໄດ້ມາດຕະຖານ ຂອງ ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ;

- 3) ການປຸງແຕ່ງ ແລະ ການຕະຫຼາດພືດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນພືດ ຍັງບໍ່ ເຂັ້ມແຂງ ບໍ່ສາມາດແຂ່ງຂັນທາງດ້ານການຄ້າ ໂດຍສະເພາະລາຄາ ແລະ ມາດຕະຖານຂອງຜະລິດຕະພັນ, ການປະຕິບັດສັນຍາສອງສິ້ນ ລະຫວ່າງ ຜູ້ຜະລິດ ແລະ ຜູ້ປະກອບການ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ດີເທົ່າທີ່ຄວນ;
- 4) ການລົງທຶນໃສ່ການພັດທະນາໂຄງລ່າງພື້ນຖານວິທະຍາສາດ ເຕັກໂນໂລຊີ, ມາດຕະຖານໂຮງງານ, ຫ້ອງວິໄຈ, ໂຮງເຮືອນປູກພືດ, ໂຮງ ເຮືອນຫຸ້ມຫໍ່, ລານຕາກ ແລະ ສາງເກັບຮັກສາ ຍັງບໍ່ທັນສູງ ແລະ ບໍ່ ໄດ້ມາດຕະຖານ;
- 5) ການສົ່ງເສີມ ແລະ ພັດທະນາກະສິກຳສະອາດ ບໍ່ທັນກວ້າງຂວາງ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດ;
- 6) ການຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນດ້ານການປູກພືດເປັນສິນຄ້າ ຍັງບໍ່ທັນຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດໄດ້ຢ່າງສອດຄ່ອງ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ ກຳນົດໄວ້;
- 7) ການຈັດການ, ການນຳໃຊ້ສິ່ງເສດເຫຼືອ ຈາກການປຸງແຕ່ງພືດ ຍັງບໍ່ ທັນໄດ້ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການ.

ຈຸດປະສົງ:

- 1) ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ໃຫ້ຜູ້ຜະລິດ, ກຸ່ມ, ສະຫະກອນ, ສະມາຄົມ ແລະ ຜູ້ ປະກອບການ ຜະລິດພືດໃຫ້ໄດ້ປະລິມານ, ຄຸນນະພາບ ແລະ ມາດ ຕະຖານ ເພື່ອປ້ອນໂຮງງານປຸງແຕ່ງໃຫ້ພຽງພໍ ແລະ ສົ່ງອອກ ຕ່າງປະເທດ;
- 2) ຍົກລະດັບໂຮງງານປຸງແຕ່ງພືດ, ຫ້ອງວິໄຈ, ສາງເກັບຮັກສາ ແລະ ອື່ນໆ ທີ່ເອື້ອອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ແກ່ການສົ່ງເສີມການຜະລິດ ແລະ ການປຸງແຕ່ງ ພືດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນພືດ ໃຫ້ໄດ້ມາດຕະຖານ.

ນະໂຍບາຍ:

- 1) ລັດ ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ໃຫ້ຜູ້ປະກອບການ ຜະລິດພືດຕາມຕ່ອງໂສ້ການ ຜະລິດ ຕິດພັນກັບການປຸງແຕ່ງໃຫ້ໄດ້ມາດຕະຖານ ແລະ ສາມາດ ແຂ່ງຂັນທາງດ້ານການຄ້າ ດ້ວຍການຮ່ວມສຳພັນເສດຖະກິດ ລະຫວ່າງ ຜູ້ຜະລິດ, ກຸ່ມ, ສະຫະກອນ ຫຼື ສະມາ ຄົມ;
- 2) ລັດ ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ໃຫ້ທຸກພາກສ່ວນເສດຖະກິດ ລົງທຶນພັດທະນາ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານວິທະຍາສາດເຕັກໂນໂລຊີ, ໂຮງງານປຸງແຕ່ງພືດ, ຫ້ອງວິໄຈຄຸນນະພາບມາດຕະຖານສິນຄ້າພືດ ໃຫ້ເປັນລະບົບ ແລະ ສອດຄ່ອງຕາມມາດຕະຖານຂອງພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ;
- 3) ລັດ ສົ່ງເສີມ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ພາກສ່ວນທຸລະກິດ ລົງທຶນໃສ່ການຜະລິດ ແລະ ການສະໜອງນ້ຳຢ່າງພຽງພໍ ໃຫ້ແກ່ການ ຜະລິດກະສິກຳສະອາດ ໂດຍນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ສະອາດ ແລະ ເປັນມິດຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ການກວດກາ ແລະ ຍັງຢືນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
- 4) ຊຸກຍູ້ ການເຮັດສັນຍາຜູກພັນລະຫວ່າງ ຜູ້ຜະລິດ ແລະ ຜູ້ຊື້ ທີ່ເປັນ ທຳ ແລະ ພັດທະນາການຄຸ້ມຄອງການຊື້ຂາຍພືດ ຜ່ານລະບົບເອເລັກ ໂຕຣນິກ;
- 5) ລັດ ກຳນົດນິຕິກຳ, ກົນໄກ ແລະ ວິທີການຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນປູກ ພືດເປັນສິນຄ້າ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນ ໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນ ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍ ຍົກເວັ້ນ ພາສີ, ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ສຳລັບ ການນຳເຂົ້າ ພາຫະນະ, ເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນ ເພື່ອຮັບໃຊ້ການຜະລິດ, ປຸງແຕ່ງພືດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນພືດ;
- 6) ລັດ ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ໂຮງງານປຸງແຕ່ງພືດທີ່ໄດ້ຮັບມາດຕະຖານການ ຜະລິດທີ່ດີ ທີ່ໄດ້ຍັງຢືນ ແລະ ຮັບຮອງ ຈາກກົມປູກຝັງ ຈະໄດ້ຮັບ ນະໂຍບາຍຫຼຸດຜ່ອນກະແສໄຟຟ້າ ເທົ່າກັບກະແສໄຟຟ້າກະສິກຳ;

- 7) ລັດ ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ໃຫ້ມີການນຳໃຊ້ສິ່ງເສດເຫຼືອຈາກການຜະລິດ ແລະ ການປຸງແຕ່ງພືດໃຫ້ເກີດປະໂຫຍດສູງສຸດ ດ້ວຍການເຮັດ ຝຸ່ນ ໜັກ, ຝຸ່ນບົ່ມ, ແກ້ສຊີວະພາບ ແລະ ພະລັງງານໝູນວຽນ ເຊິ່ງເປັນ ມິດກັບສິ່ງແວດລ້ອມ.

4. ນະໂຍບາຍດ້ານການສົ່ງອອກພືດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນພືດ

ບັນຫາ:

- 1) ການປະຕິບັດມາດຕະການດ້ານສຸຂານາໄມ ແລະ ສຸຂານາໄມພືດ ມາດຕະຖານດ້ານເຕັກນິກ ເປັນຕົ້ນ ການສ້າງສະຖານີກັກກັນພືດ, ການປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມສັດຕູພືດ, ລະບົບກວດສອບຄືນຫຼັງ ແລະ ການວິໄຈສັດຕູພືດ ລວມທັງ ການຍັງຢືນສຸຂານາໄມພືດ ແລະ ຄຸນນະພາບຜະລິດຕະພັນພືດ ຍັງບໍ່ທັນເຮັດໄດ້ດີເທົ່າທີ່ຄວນ;
- 2) ຂໍ້ມູນຂ່າວສານດ້ານການຕະຫຼາດ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງລາຄາສິນຄ້າ ປະເພດ ພືດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນພືດ ຍັງບໍ່ໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງຢ່າງ ເປັນລະບົບ;
- 3) ການເຈລະຈາເຕັກນິກການເປີດຕະຫຼາດ ພືດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນພືດ ກັບບັນດາປະເທດຄູ່ຄ້າ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຫຼາຍ ແລະ ຊັກຊ້າ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ພືດທີ່ປະເທດເຮົາມີທ່າແຮງ;
- 4) ໂຄງລ່າງພື້ນຖານເຕັກນິກ (ສະຖານທີ່ກັກກັນພືດ, ຫ້ອງວິໄຈ, ເຄື່ອງມືອຸປະກອນ...), ເຈົ້າໜ້າທີ່ກັກກັນພືດ ຍັງຈຳກັດ ແລະ ຜູ້ ປະກອບການ ບໍ່ປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂດ້ານສຸຂານາໄມ ແລະ ສຸຂານາ ໄມພືດ ກ່ຽວກັບ ການນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ ພືດ ແລະ ຜະລິດ ຕະພັນ ພືດ;

5) ການບໍລິການຂົນສົ່ງ, ຈຸດຄ່ຽນຖ່າຍ, ສະຖານທີ່ພັກສິນຄ້າ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກອື່ນ ຢູ່ພາຍໃນປະເທດຈຳກັດ ແລະ ບໍ່ທັນສະໄໝ.

ຈຸດປະສົງ:

- 1) ປັບປຸງສະຖານີກັກກັນພືດ, ຫ້ອງວິໄຈ, ເຄື່ອງມືອຸປະກອນ ດ້ານສຸຂານາໄມພືດ ແລະ ຄວາມປອດໄພຂອງພືດ, ການບໍລິການຂົນສົ່ງ ຈຸດຄ່ຽນຖ່າຍ ແລະ ສະຖານທີ່ພັກສິນຄ້າ ສາມາດປະຕິບັດ ຕາມເງື່ອນໄຂການນຳເຂົ້າ ແລະ ສິ່ງອອກ ຂອງປະເທດຄູ່ຄ້າ;
- 2) ເພື່ອສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານດ້ານວິຊາການ ແລະ ລາຍການສິນຄ້າ ປະເພດພືດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນພືດ ສິ່ງອອກໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ.

ນະໂຍບາຍ:

- 1) ລັດ ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ແລະ ພັດທະນາ ການນຳໃຊ້ເຕັກນິກທີ່ທັນສະໄໝເຂົ້າໃນວຽກງານ ສຸຂານາໄມ ແລະ ສຸຂານາໄມພືດ ສຳລັບ ການສົ່ງອອກ ພືດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນພືດ ໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມ ແຂງ;
- 2) ລັດ ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ໃຫ້ຜູ້ປະກອບການລົງທຶນ ສ້າງ ແລະ ພັດ ທະນາ ສະຖານທີ່ກັກກັນພືດ, ຫ້ອງວິໄຈສັດຕູພືດ, ສານພິດຕົກຄ້າງ, ຄຸນນະພາບສິນຄ້າ ແລະ ການຮົມຢາຂ້າເຊື້ອ;
- 3) ລັດ ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ໃຫ້ຜູ້ປະກອບການລົງທຶນ ສ້າງ ລະບົບການບໍລິການຂົນສົ່ງ, ຈຸດຄ່ຽນຖ່າຍ ແລະ ສະຖານທີ່ພັກສິນຄ້າ ໃຫ້ມີຫຼາຍແຫ່ງ ແລະ ທັນສະໄໝ;
- 4) ລັດ ເພີ່ມທະວີໃນການເກັບກຳຂໍ້ມູນປະເມີນຄວາມສ່ຽງສັດຕູພືດ ການເຈລະຈາເຕັກນິກເປີດຕະຫຼາດ ພືດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນພືດ ໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ;
- 5) ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ເງື່ອນໄຂການສົ່ງອອກ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ປະກອບການ ປະຕິບັດໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບແຕ່ລະປະເທດຄູ່ຄ້າ;

- 6) ລັດ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ ວິຊາການ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ ແລະ ຜູ້ປະກອບການ ປະຕິບັດໃຫ້ສອດຄ່ອງຕາມເງື່ອນໄຂນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກຂອງປະເທດຄູ່ຄ້າ.

5. ນະໂຍບາຍບຸກຄະລາກອນ ແລະ ຜູ້ອອກແຮງງານ

ບັນຫາ:

- 1) ພະນັກງານວິຊາການສະເພາະດ້ານ ເຊັ່ນ: ພະຍາດ, ແມງໄມ້, ວິໄຈສານເຄມີຕົກຄ້າງ, ກະສິກຳສະອາດ, ວິທະຍາສາດອາຫານ ຍັງມີຈຳກັດ ບໍ່ສາມາດບັນຈຸໄດ້ຕາມແຜນຕຳແໜ່ງງານທີ່ກຳນົດ;
- 2) ປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງແຮງງານ ໃນຂົງເຂດການຜະລິດ, ການປຸງແຕ່ງພືດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນພືດ ຍັງບໍ່ພຽງພໍ;
- 3) ການຝຶກອົບຮົມໄລຍະສັ້ນ ແລະ ໄລຍະຍາວ ເພື່ອເພີ່ມຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດ ໃຫ້ແກ່ພະນັກງານຂະແໜງການປູກຝັງ ຍັງມີ ໜ້ອຍ ແລະ ບໍ່ຕໍ່ເນື່ອງ.

ຈຸດປະສົງ:

- 1) ເພື່ອເພີ່ມຈຳນວນນັກວິຊາການສະເພາະດ້ານ ໃຫ້ຂະແໜງການປູກຝັງ ແຕ່ສູນກາງຮອດທ້ອງຖິ່ນ ຢ່າງພຽງພໍ;
- 2) ຊຸກຍູ້ ໃຫ້ຜູ້ປະກອບການນຳໃຊ້ ນັກວິຊາການປູກຝັງ ເຂົ້າປະ ກອບອາຊີບຢູ່ໃນຟາມປູກພືດ, ໂຮງງານປຸງແຕ່ງພືດ ແລະ ຜະລິດ ຕະພັນພືດ ໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ;
- 3) ເພື່ອພັດທະນາທັກສະສີມືແຮງງານໃນຂົງເຂດປູກຝັງ ໃຫ້ມີຄວາມກ້າວໜ້າ ແລະ ທັນສະໄໝ ສາມາດຕອບສະໜອງກັບການເຕີບໂຕຂອງຂະແໜງການປູກຝັງ ຢູ່ໃນແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ.

ນະໂຍບາຍ:

- 1) ລັດ ກຳນົດແຜນການພັດທະນາບຸກຄະລາກອນ ແລະ ກຳນົດຕຳແໜ່ງ ງານຕາມພາລະບົດບາດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຂະແໜງການປຸກຝັງ ຕິດ ພັນກັບການຍົກລະດັບ ໃຫ້ກົມກຽວ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບຄວາມ ຕ້ອງການໃນແຕ່ລະໄລຍະ;
- 2) ລັດ ສົ່ງເສີມ ວິຊາການປຸກຝັງ ແລະ ຜູ້ອອກແຮງງານ ເຂົ້າຮ່ວມ ຝຶກ ອົບຮົມ, ສຳມະນາ ແລະ ແລກປ່ຽນບົດຮຽນ ເພື່ອສ້າງໂອກາດໃນ ການປະກອບອາຊີບ ແລະ ເຂົ້າເຖິງຕະຫຼາດແຮງງານ ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ເພື່ອນຳໄປສູ່ການເຮັດສັນຍາ ແລະ ເຮັດວຽກຮ່ວມກັນ;
- 3) ລັດ ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ໃຫ້ຫຼາຍພາກສ່ວນ ລົງທຶນໃສ່ປັບປຸງ ສູນ, ສະຖານີ ຂອງສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ, ປະກອບກົນຈັກ ແລະ ເຄື່ອງມືອຸປະກອນຮັບໃຊ້ການຜະລິດ ທີ່ທັນສະໄໝ ໄປຄຽງຄູ່ກັບ ການປັບປຸງ ຫຼັກສູດການຮຽນ-ການສອນ, ຄູ່ມືວິຊາການ; ຊຸກຍູ້ພາກ ເອກະຊົນ ສ້າງສູນຮຽນຮູ້ ແລະ ຄຣິນິກພຶດ.

6. ນະໂຍບາຍຮັບປະກັນຄວາມສ່ຽງ ຕໍ່ການປຸກພຶດ

ບັນຫາ:

- 1) ການປຸກພຶດ ຂອງ ສປປ ລາວ ແມ່ນ ເປັນການປຸກແບບຂະໜາດ ນ້ອຍ ກະແຈກກະຈາຍ ສ່ວນໃຫຍ່ຍັງຂຶ້ນກັບເງື່ອນໄຂທຳມະຊາດ ເປັນຫຼັກ ການນຳໃຊ້ເຕັກນິກ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີໃໝ່ ຍັງບໍ່ທັນຫຼາຍ;
- 2) ສະພາບການປ່ຽນແປງຂອງດິນຟ້າອາກາດ ເປັນສາເຫດໃຫ້ເກີດ ໄພພິບັດທາງທຳມະຊາດ, ການລະບາດຂອງສັດຕູພຶດ ເຮັດໃຫ້ຜົນ ຜະລິດພຶດ ເກີດຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ ຄັງແຮສຸກເສີນ ສຳລັບ ການ ແກ້ໄຂ ໃນເວລາເກີດວິກິດການ ຍັງບໍ່ພຽງພໍ;

- 3) ການຄ້າປະກັນລາຄາຜົນຜະລິດພືດ ແລະ ປັດໄຈການຜະລິດ (ແນວ ພັນພືດ, ຝຸ່ນ, ແລະ ຢາປາບສັດຕູພືດ) ຍັງບໍ່ຖືກຈັດຕັ້ງປະ ຕິບັດໄດ້ດີ ເທົ່າທີ່ຄວນ.

ຈຸດປະສົງ:

- 1) ເພື່ອຮັບປະກັນການປູກພືດ ໃຫ້ມີການຂະຫຍາຍຕົວ ຍົກສູງສະ ມັດຕະພາບຜົນຜະລິດພືດສະບຽງອາຫານ ແລະ ພືດສິນຄ້າ ດ້ວຍ ການນຳໃຊ້ວິທະຍາສາດ-ເຕັກນິກ ທີ່ທັນສະໄໝ ແລະ ສ້າງຄັງແຮສຸກ ເສີນຮອງຮັບ ເພື່ອແກ້ໄຂຄວາມສ່ຽງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນ;
- 2) ເພື່ອສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ລະບົບການ ປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມ ການລະບາດສັດຕູພືດ ແລະ ພ້ອມທັງສ້າງແຜນແຮສຸກເສີນ ເພື່ອຮັບ ມືກັບໄພພິບັດທາງທຳມະຊາດ;
- 3) ເພື່ອຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ໃຫ້ຜູ້ຜະລິດ ແລະ ຜູ້ປະກອບການສ້າງຕັ້ງກຸ່ມ, ສະຫະກອນ ຫຼື ສະມາຄົມ ຜູ້ຜະລິດພືດເປັນສິນຄ້າ ໃນການຄ້າ ປະກັນລາຄາ.

ນະໂຍບາຍ:

- 1) ລັດ ໃຫ້ນະໂຍບາຍແກ່ຜູ້ລົງທຶນ ທີ່ນຳໃຊ້ວິທະຍາສາດ, ເຕັກນິກ- ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ທັນສະໄໝ ແລະ ເປັນມິດຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ເຂົ້າໃນ ການຜະລິດ ຕິດພັນກັບ ການປຸງແຕ່ງ ແລະ ການສົ່ງອອກ;
- 2) ລັດ ສະໜັບສະໜູນການສ້າງລະບົບຕາໜ່າງປ້ອງກັນພືດ, ອຸຕຸ ກະເສດ ແລະ ລະບົບການເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນຂ່າວສານດ້ານການປ້ອງກັນ ພືດ ໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແຕ່ສູນກາງຮອດທ້ອງຖິ່ນ;
- 3) ລັດ ຄົ້ນຄວ້າສ້າງກອງທຶນຄ້າປະກັນລາຄາຂັ້ນຕໍ່າ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ ຜູ້ຜະລິດ, ກຸ່ມ, ສະຫະກອນ ຫຼື ສະມາຄົມ ແລະ ຜູ້ປະກອບການ ໃນການປູກພືດຍຸດທະສາດ ແລະ ພືດທີ່ມີທ່າແຮງ ເປັນສິນຄ້າ;

- 4) ລັດ ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ຜູ້ປະກອບການ ເຮັດສັນຍາຜູກພັນສອງສິ້ນ ເພື່ອ ກຳນົດລາຄາຄ້າປະກັນຂັ້ນຕໍ່າ ແລະ ມາດຕະຖານ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ຜະລິດ;
- 5) ລັດ ຄົ້ນຄວ້າສ້າງຄັງແຮ ແນວພັນພືດ, ຝຸ່ນ ແລະ ເຊື້ອຊີວະວິທະຍາ ເພື່ອຮັບໃຊ້ແກ່ການຜະລິດໃນເວລາເກີດໄພພິບັດທຳມະຊາດ.

7. ນະໂຍບາຍ ສົ່ງເສີມການນຳໃຊ້ວິທະຍາສາດ, ເຕັກນິກ-ເຕັກໂນໂລຊີ ທັນສະໄໝ ແລະ ພະລັງງານ

ບັນຫາ:

- 1) ການນຳໃຊ້ ວິທະຍາສາດ, ເຕັກນິກ-ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ສະອາດ ແລະ ທັນສະໄໝ ເຂົ້າໃນລະບົບການຜະລິດ-ການປຸງແຕ່ງພືດ ລວມທັງ ການສຳຫຼວດ, ການເຜົາລະວັງ, ການປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມ ການລະບາດຂອງສັດຕູພືດ ຍັງຈຳກັດ;
- 2) ບຸກຄະລາກອນ ຍັງບໍ່ທັນມີຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດ ໃນການປະດິດ ແລະ ນຳໃຊ້ເຄື່ອງມືທີ່ທັນສະໄໝ ເຂົ້າໃນວຽກງານປູກຝັງ ພ້ອມດຽວກັນນັ້ນ ຜູ້ຜະລິດ, ຜູ້ປະກອບການ ແລະ ຊາວກະສິກອນ ຍັງບໍ່ທັນສາມາດຮັບຮູ້ ແລະ ນຳໃຊ້ ເຕັກນິກນະວັດຕະກຳໃໝ່;
- 3) ການເຂົ້າເຖິງ ແລະ ການນຳໃຊ້ ເຄື່ອງມື, ກົນຈັກທີ່ທັນສະໄໝ, ເຕັກໂນໂລຊີຜະລິດໄຟຟ້າດ້ວຍພະລັງງານແສງຕາເວັນ, ພະລັງ ງານລົມ, ພະລັງງານຄວາມຮ້ອນໃຕ້ດິນ ແລະ ພະລັງງານຊີວະມວນ ເຂົ້າໃນການຜະລິດ ແລະ ປຸງແຕ່ງພືດ ຍັງຈຳກັດ;
- 4) ຜູ້ຜະລິດ ແລະ ຜູ້ປະກອບການ ທີ່ນຳໃຊ້ເຕັກນິກ-ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ທັນສະໄໝ ມີຄວາມຈຳເປັນນຳໃຊ້ພະລັງງານໄຟຟ້າຫຼາຍຂຶ້ນ ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບພາລະຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຄ່າກະແສໄຟຟ້າສູງ ໃນອັດຕາທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ເຮັດໃຫ້ຕົ້ນທຶນສູງຂຶ້ນ.

ຈຸດປະສົງ:

- 1) ເພື່ອຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ຜູ້ຜະລິດ ແລະ ຜູ້ປະກອບການ ນຳໃຊ້ເຕັກ ນິກ-ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ທັນສະໄໝ ເຂົ້າໃນການປູກພືດ ໃຫ້ເໝາະສົມກັບ ການປ່ຽນແປງຂອງສະພາບດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ເປັນມິດກັບ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
- 2) ເພື່ອຍົກສູງສະມັດຕະພາບຂອງຜົນຜະລິດ, ຫຼຸດຜ່ອນຕົ້ນທຶນການ ຜະລິດ ສາມາດເປັນສິນຄ້າແຂ່ງຂັນກັບຕະຫຼາດພາຍໃນ ແລະ ສາກົນ.

ນະໂຍບາຍ:

- 1) ລັດ ສົ່ງເສີມໃຫ້ມີການນຳໃຊ້ວິທະຍາສາດ, ເຕັກນິກ-ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ ທັນສະໄໝ, ກະສິກຳອັດສະລິຍະ ຫຼື ໃນຮູບແບບພາມອັດສະລິຍະ (Smart farm) ເຂົ້າໃນການຜະລິດ ແລະ ການປຸງແຕ່ງພືດ ຕິດພັນ ກັບການປ່ຽນແປງຂອງສະພາບດິນຟ້າອາກາດ ເພື່ອປະຢັດຕົ້ນທຶນ;
- 2) ລັດ ສົ່ງເສີມໃຫ້ມີການຄົ້ນຄວ້າ, ທົດລອງ ການນຳໃຊ້ເຕັກນິກ-ເຕັກ ໂນໂລຊີ ທີ່ທັນສະໄໝ ເຂົ້າໃນການຜະລິດ ໃຫ້ເໝາະສົມກັບແຕ່ລະ ເຂດແຄວ້ນ;
- 3) ລັດ ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ໃຫ້ຜູ້ຜະລິດ, ຜູ້ປະກອບການ ລົງທຶນໃສ່ການ ຜະລິດ-ການປຸງແຕ່ງພືດ ເພື່ອເປັນສິນຄ້າສົ່ງອອກ ທີ່ນຳໃຊ້ ເຕັກ ນິກ-ເຕັກໂນໂລຊີ, ນະວັດຕະກຳໃໝ່, ເຄື່ອງມື, ອຸປະກອນຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ແລະ ການສື່ສານ ທີ່ທັນສະໄໝ;
- 4) ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການນຳເຂົ້າ ພາຫະນະ, ເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນ ທີ່ທັນສະໄໝ ແລະ ເປັນມິດກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ເພື່ອໃຊ້ ເຂົ້າໃນວຽກງານຜະລິດພືດ;
- 5) ລັດ ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ໃຫ້ມີການຜະລິດ, ການນຳໃຊ້ ແລະ ການເຂົ້າ ເຖິງ ເຄື່ອງມື, ກົນຈັກທີ່ທັນສະໄໝ, ເຕັກໂນໂລຊີພະລັງງານທົດ ແທນທີ່ສະອາດ (ພະລັງງານແສງຕາເວັນ, ພະລັງງານລົມ, ພະລັງງານ

ຄວາມຮ້ອນໃຕ້ດິນ ແລະ ພະລັງງານຊີວະມວນ) ເຂົ້າໃນການຜະລິດ ແລະ ການປຸງແຕ່ງພືດ ໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ;

- 6) ລັດ ອອກນະໂຍບາຍ ຫຼຸດຜ່ອນຄ່າກະແສໄຟຟ້າກະສິກໍາ ຫຼື ເທົ່າກັບ ຄ່າກະແສໄຟຟ້າຊົນລະປະທານ ສໍາລັບ ການຜະລິດແບບເປັນຟາມ, ຟາມອັດສະລິຍະ (Smart farm), ສະຖານທີ່ປະ ກອບການຜະລິດ ຕາມການຜະລິດກະສິກໍາສະອາດ ແລະ ການປຸງແຕ່ງທີ່ດີ ທີ່ຍັງຢືນ ແລະ ຮັບຮອງ ຈາກກົມປູກຝັງ, ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້.

8. ນະໂຍບາຍດ້ານສິນເຊື້ອ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນ

ບັນຫາ:

- 1) ການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນດອກເບ້ຍຕໍ່າ ຈາກສະຖາບັນການເງິນ, ກອງ ທຶນສິ່ງເສີມຈຸນລະວິສາຫະກິດ, ວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ຫຼາຍຂຶ້ນ ຫຼາຍຂອດສ່ວນໃຫຍ່ຍັງນໍາ ໃຊ້ແຫຼ່ງທຶນດອກເບ້ຍສູງ, ໄລຍະກູ້ຢືມສັ້ນ;
- 2) ລັດ ມີແຫຼ່ງທຶນຈໍາກັດ ແລະ ຍັງບໍ່ທັນມີນະໂຍບາຍສິນເຊື້ອສະເພາະ ສໍາລັບ ສິ່ງເສີມການຜະລິດ ແລະ ການປຸງແຕ່ງ ພືດເປັນສິນຄ້າ.

ຈຸດປະສົງ:

- 1) ເພື່ອສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ແກ່ຊາວກະສິກອນ ແລະ ຜູ້ປະກອບການ ໃນ ການດໍາເນີນກິດຈະການປູກພືດ ແລະ ການປຸງແຕ່ງພືດ ເປັນສິນຄ້າ ໃຫ້ສາມາດເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນ ດ້ວຍເງື່ອນໄຂທີ່ເໝາະສົມ;
- 2) ເພື່ອໃຫ້ສະຖາບັນການເງິນ, ຊາວກະສິກອນ ແລະ ຜູ້ປະກອບການ ສາມາດດໍາເນີນກິດຈະການຮ່ວມກັນໄດ້ ຕາມເງື່ອນໄຂ, ກິດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ທີ່ກໍານົດ.

ນະໂຍບາຍ:

- 1) ລັດ ຈັດສັນທຶນ ແລະ ງົບປະມານສະເພາະ ເຂົ້າໃນການປູກພືດການປຸງແຕ່ງ ແລະ ການສົ່ງອອກ ພືດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນພືດ ລວມທັງ ການປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມການລະບາດຂອງສັດຕູພືດ, ການວິໄຈ ສັດຕູພືດ, ການຢັ້ງຢືນກະສິກຳສະອາດ, ການຢັ້ງຢືນຄຸນນະພາບ ຜະລິດຕະພັນພືດ, ວຽກງານສຸຂານາໄມ ແລະ ສຸຂານາໄມພືດ ຕາມ ໂຄງການຕ່າງໆ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸມັດຈາກລັດຖະບານ ໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ;
- 2) ລັດ ກຳນົດ ແລະ ອອກນະໂຍບາຍ ຜ່ອນຜັນໄລຍະເວລາຊຳລະສິນ ເຊື່ອສະເພາະ ໃນກໍລະນີ ຊາວກະສິກອນ ແລະ ຜູ້ປະກອບການ ປະສົບໄພພິບັດທຳມະຊາດ;
- 3) ກຳນົດ ແລະ ອອກນະໂຍບາຍການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນຂອງລັດຖະບານ ແລະ ສະຖາບັນການເງິນ ມີນະໂຍບາຍສິນເຊື່ອຖືມຸມຄອກ ເບ້ຍ ແລະ ນະໂຍບາຍສິນເຊື່ອກະຈາຍລົງສູ່ທ້ອງຖິ່ນ ດ້ວຍອັດຕາ ດອກເບ້ຍ, ໄລຍະການກູ້ຢືມ ແລະ ການຜ່ອນຜັນ, ການທົດແທນ ທຶນຄືນ ຕາມລະບຽບການ ແລະ ກົດໝາຍກຳນົດໄວ້ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ລະຫວ່າງຊາວກະສິກອນ, ຜູ້ປະ ກອບການ ແລະ ສະຖາບັນການເງິນ ຕ່າງຝ່າຍຕ່າງໆໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຮ່ວມກັນ ດັ່ງຕາຕະລາງ ລຸ່ມນີ້:

ລ/ດ	ປະເພດຜູ້ຜະລິດ, ກຸ່ມຜະລິດ ແລະ ຜູ້ປະກອບການ		ໄລຍະ ການ ກູ້ຢືມ	ອັດຕາ ດອກ ເບ້ຍ ຕໍ່ປີ	ເງື່ອນໄຂນະໂຍບາຍ ຕົ້ນທຶນ ແລະ ດອກ ເບ້ຍ	
1	ພືດອາຍຸ ສັ້ນ ແລະ ພືດອຸດ ສາຫະກຳ	ເຂົ້າ, ສາລີ, ມັນ ຕົ້ນ, ໝາກໂມ, ມັນດ້າງ, ຖົ່ວຜັກຍາວ, ຖົ່ວ ເຫຼືອງ, ຖົ່ວຜັກສີດ, ຖົ່ວເບີ, ຖົ່ວດິນ, ໝາກເດືອຍ, ພືດຜັກ	ເກີນ 3 ປີ	5%	ຈ່າຍແຕ່ ດອກເບ້ຍ ປີທີ 1-2	ຈ່າຍຕົ້ນ ທຶນ ແລະ ດອກເບ້ຍ ປີທີ 3
		ອ້ອຍ	ເກີນ 3 ປີ	5%	ຈ່າຍແຕ່ ດອກເບ້ຍ ປີທີ 1-2	ຈ່າຍຕົ້ນ ທຶນ ແລະ ດອກເບ້ຍ ປີທີ 3
		ໝາກກ້ວຍ	ເກີນ 5 ປີ	5%	ຈ່າຍແຕ່ ດອກເບ້ຍ ປີທີ 1-2	ຈ່າຍຕົ້ນ ທຶນ ແລະ ດອກເບ້ຍ ປີທີ 3
2	ໄມ້ໃຫ້ ໝາກ	ໝາກມ່ວງ, ໝາກມີ້, ໝາກ ພຸກ, ໝາກ ກ້ຽງ, ໝາກນາວ, ໝາກມ່ວງຫິມະພານ , ໝາກລຳໄຍ, ໝາກລິ້ນຈີ່, ໝາກ	ເກີນ 7 ປີ	3%	ປອດດອກ ເບ້ຍ ແລະ ຕົ້ນ ທຶນ ຮອດ ປີທີ 4	ຈ່າຍຕົ້ນ ທຶນ ແລະ ດອກເບ້ຍປີ ທີ 5

		ຖ້ວລຽນ ແລະ ໜາກ ໄມ້ ອື່ນໆ				
		ໜາກໜອດ, ໜາກ ມັງກອນ	ເກີນ 5 ປີ	3%	ປອດດອກ ເບ້ຍ ແລະ ຕົ້ນ ທົນ ຮອດ ປີທີ 3	ຈ່າຍຕົ້ນ ທົນ ແລະ ດອກເບ້ຍປີ ທີ 3
3	ກາເຟ		ເກີນ 7 ປີ	3%	ປອດດອກ ເບ້ຍ ແລະ ຕົ້ນ ທົນ ຮອດ ປີທີ 4	ຈ່າຍຕົ້ນ ທົນ ແລະ ດອກເບ້ຍປີ ທີ 5
	ຊາ		ເກີນ 5 ປີ	3%	ປອດດອກ ເບ້ຍ ແລະ ຕົ້ນ ທົນ ຮອດ ປີທີ 4	ຈ່າຍຕົ້ນ ທົນ ແລະ ດອກເບ້ຍປີ ທີ 5
4	ສ້າງຕັ້ງ ໂຮງງານປຸງແຕ່ງພືດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນພືດ		ເກີນ 5 ປີ	3%	ປອດດອກ ເບ້ຍ ແລະ ຕົ້ນ ທົນ ຮອດ ປີທີ 5	ຈ່າຍຕົ້ນ ທົນ ແລະ ດອກເບ້ຍປີ ທີ 6

ພາກທີ IV ມາດຕະການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳຂອງລັດຖະບານ, ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຈະໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງຄະນະຮັບຜິດຊອບຂັບເຄື່ອນ ແລະ ຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ໂດຍມີລັດຖະມົນຕີກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນປະທານ ແລະ ມີຮອງ ຫຼື ຄະນະລັດຖະມົນຕີ ຂອງບັນດາກະຊວງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເຂົ້າຮ່ວມ ເປັນຄະນະກຳມະການຊີ້ນຳໂດຍຈະມີໜ້າທີ່ໃນການຊີ້ນຳດ້ານການວາງແຜນ, ສ້າງກົນໄກ ແລະ ສະເໜີມາດຕະການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍພ້ອມທັງພິຈາລະນາໂຄງການລົງທຶນທີ່ຈະໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍ ແລະ ສະຫຼຸບລາຍງານໃຫ້ລັດຖະບານຮັບຊາບຢ່າງເປັນປົກກະຕິ. ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍ, ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ດັ່ງນີ້:

- 1) ປະຕິບັດມາດຕະການກະຕຸ້ນການຜະລິດ ດ້ວຍການສະເໜີເປັນໂຄງການລະອຽດ ເພື່ອສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານອະນຸມັດ;
- 2) ຮ່າງລະບຽບການເພື່ອສ້າງຕັ້ງກອງທຶນພັດທະນາ ແລະ ປ້ອງກັນຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການປຸກພືດ;
- 3) ແຕ່ງຕັ້ງຄະນະກຳມະການ ກຳນົດມາດຕະຖານການຝຶກອົບຮົມ, ຄົ້ນຄວ້າກົນໄກຜົນຕອບແທນ, ມາດຕະຖານຟາມ, ຫົວໜ່ວຍລາຄາລວມທັງ ການອອກແບບການກວດກາ ແລະ ຍັງຢືນມາດຕະຖານການຜະລິດ ແລະ ປຸງແຕ່ງພືດທີ່ດີ;
- 4) ພັດທະນາຈັດຕັ້ງກຸ່ມ, ສະຫະກອນ ແລະ ຈັດຕັ້ງຝຶກອົບຮົມດ້ານເຕັກນິກຮອບດ້ານໃຫ້ແກ່ສະມາຊິກກຸ່ມການປຸກພືດ ເພື່ອສູ້ຊົນຫັນປ່ຽນຊາວກະສິກອນຈາກຜູ້ບົວລະບັດ ແລະ ຊົມໃຊ້ຜົນຜະລິດໃຫ້ກາຍ ເປັນຜູ້ຜະລິດແບບມີອາຊີບ ເພື່ອເນັ້ນໃສ່ປະສິດທິພາບ,

ຄຸນນະພາບ, ຄວາມປອດໄພ ແລະ ເປັນສິນຄ້າພາຍໃນ ແລະ ສິ່ງອອກ;

- 5) ປະສານ, ສົມທົບກັບກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ພັດທະນາດ້ານການຕະຫຼາດ ແລະ ການຄ້າໂດຍໃຫ້ເນັ້ນໃສ່ການຄ້າແບບເປັນທຳ, ຕ່າງຝ່າຍຕ່າງມີຜົນປະໂຫຍດຮ່ວມກັນ ແລະ ຄົ້ນຄວ້າຮ່າງລະບຽບການສ້າງຕັ້ງກອງທຶນຄ້າປະກັນຄວາມສ່ຽງດ້ານລາຄາ ແລະ ການລົງທຶນ;
- 6) ປະສານກັບກະຊວງການເງິນ, ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ແລະ ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຄົ້ນຄວ້າຊອກຫາ ແລະ ຈັດສັນງົບປະມານເຂົ້າໃນການປັບປຸງໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ກ່ຽວກັບ ລະບົບການບໍລິການຂອງລັດ ເປັນຕົ້ນ ການພັດທະນາ ແລະ ສິ່ງເສີມດ້ານແນວພັນພືດ, ຝຸ່ນ, ຢາປາບສັດຕູພືດ, ການວິໄຈພະຍາດພືດ ລວມທັງ ການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ, ການສົ່ງເສີມ, ການຍັ້ງຢືນດ້ານມາດຕະຖານໃຫ້ຮັບປະກັນ, ພ້ອມນັ້ນ ກໍໃຫ້ຄົ້ນຄວ້າກົນໄກເອື້ອອຳນວຍ, ສະໜັບສະໜູນເພື່ອສ້າງເງື່ອນໄຂ ແລະ ສະເໜີລັດຖະບານເພື່ອໃຫ້ຊາວກະສິກອນ ແລະ ຜູ້ປະກອບການ ທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດດ້ານການປູກຝັງໄດ້ເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນ ແນໃສ່ ຍູ້ແຮງຂະບວນການຜະລິດໃຫ້ມີການຂະຫຍາຍຕົວທັງປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບ;
- 7) ປະສານສົມທົບກັບ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່, ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ, ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ, ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ກະຊວງເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ການສື່ສານ, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ແລະ ມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດ ລວມທັງ ຫ້ອງວ່າການສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ໃຫ້

- ຮ່ວມກັນຂັບເຄື່ອນນະໂຍບາຍສະບັບນີ້ຕາມພາລະບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ;
- 8) ປະສານສົມທົບກັບ ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ໃນການກຳນົດ ແລະ ແບ່ງເຂດທີ່ດິນກະສິກຳ ຕາມ ຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຕົນ;
- 9) ປະສານສົມທົບກັບ ຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ຂະ ແໜງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ຂະແໜງເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ການ ສື່ສານ, ຂະແໜງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແລະ ຂະແໜງການທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຄຸ້ມຄອງການນຳເຂົ້າ, ການຜະລິດ ແລະ ການນຳ ໃຊ້ ວິທະຍາສາດ, ເຕັກນິກ-ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ສະອາດ ແລະ ຫັນສະ ໄໝ ເຂົ້າໃນການຜະລິດ, ການປຸງແຕ່ງພືດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນພືດ;
- 10) ຮ່ວມມືກັບອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ ໃນການກວດກາ, ຕິດຕາມ, ປະເມີນຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ແລະ ໂຄງການຕ່າງໆ ທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ການອະນຸມັດຂອງລັດຖະບານ ຕາມຫຼັກການຄວາມ ຖືກຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບເປົ້າໝາຍຂອງນະໂຍບາຍ, ມີປະສິດທິພາບ, ມີປະສິດທິຜົນ, ຮັບປະກັນຄວາມຍືນຍົງ, ໂປ່ງໃສເປັນມິດກັບ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ມີຜົນປະໂຫຍດໃຫ້ແກ່ການພັດທະນາເສດຖະ ກິດ ແລະ ສັງຄົມ ຂອງປະເທດຊາດ ແລະ ປະຊາຊົນ ຢ່າງແທ້ຈິງ;
- 11) ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ພາກເອກະຊົນໃຫ້ເຂົ້າເຖິງນະໂຍບາຍ ທີ່ລັດກຳນົດ ແລະ ເປັນເຈົ້າການໃນການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້, ສະເໜີໂຄງການ ແລະ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການລົງທຶນ ເພື່ອ ພັດທະນາລະບົບການປຸກພືດ ຂອງ ສປປ ລາວ ໃຫ້ເຕີບໃຫຍ່ ຂະຫຍາຍຕົວ ແລະ ຍືນຍົງບົນພື້ນຖານການນຳໃຊ້ເຕັກນິກ-ເຕັກໂນ ໂລຊີ ທີ່ເໝາະສົມຕາມທິດນຳ 3 ການຮ່ວມມື ຄື: ການຮ່ວມມື ລະຫວ່າງລັດ-ຜູ້ປະກອບການ ແລະ ປະຊາຊົນ.

ພາກທີ V

ການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ

ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນເຈົ້າການຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍສະບັບນີ້ ໂດຍມີການຈັດຕັ້ງ, ການເກັບກໍາຂໍ້ມູນ, ວິເຄາະ, ວິໄຈ ແລະ ສະຫຼຸບຕີລາຄາຖອດຖອນບົດຮຽນ ກ່ຽວກັບ ຄວາມຄືບໜ້າ, ຄວາມສອດຄ່ອງ ແລະ ຂີດຄວາມສາມາດໃນການ ປະຕິບັດບັນດາຈຸດປະສົງຄາດໝາຍທີ່ນະໂຍບາຍກໍານົດໄວ້, ຂະແໜງການທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ມີໜ້າທີ່ເຂົ້າຮ່ວມໃນຂະບວນການ ຕິດຕາມ, ກວດກາປະເມີນຜົນ ແລະ ສາມາດຖືເອົາຜົນສໍາເລັດຂອງການຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດນະໂຍບາຍສະບັບນີ້ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນແຜນພັດທະນາ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງຕົນ.

ການຕິດຕາມກວດກາ ຈະເນັ້ນໃສ່ສອງດ້ານ ຄື: (1) ການຕິດຕາມ ກວດກາບັນດາປັດໄຈຂາເຂົ້າ ແລະ ຜົນງານຕ່າງໆ ແລະ (2) ການຕິດຕາມ ກວດກາໜາກຜົນໂດຍລວມ ຫຼື ການຕິດຕາມກວດກາຜົນກະທົບ, ການ ຕິດຕາມກວດກາໃຫ້ລວມເອົາທັງການຕິດຕາມບັນດາປັດໄຈໃນການນໍາເຂົ້າ ທີ່ ໃຫ້ເຫັນເຖິງລາຍຈ່າຍພາກລັດ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງຕ່າງປະເທດ.

ພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂັ້ນແຂວງ ເປັນເຈົ້າການຕິດຕາມ ກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນຢູ່ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ໂດຍໃຫ້ອົງໃສ່ເປົ້າໝາຍມະຫາພາກ ຂອງແຂວງທີ່ໄດ້ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍສະບັບ ນີ້. ພ້ອມດຽວກັນນັ້ນ, ແຂວງ ແລະ ຂະແໜງການຂອງແຂວງ ຕ້ອງມີການ ພົວພັນກັບໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງມະຫາພາກຂອງຂັ້ນສູນກາງຢ່າງສະໝິດແໝ້ນ ແລະ ເປັນປົກກະຕິ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ໃນລະດັບແຂວງຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ. ນອກຈາກນັ້ນ, ແຂວງຕ້ອງເກັບກໍາ, ສັງລວມຂໍ້ມູນຂອງຕົນຢ່າງຄົບຖ້ວນ ແລະ ຊັດເຈນເປັນລະບົບ ເພື່ອສະໜອງ

ໃຫ້ແກ້ຂັ້ນສູນກາງ. ສະນັ້ນ, ເພື່ອຮັບປະກັນການຕິດຕາມກວດກາຢ່າງເປັນ
ປົກກະຕິ ແລະ ຖືກຕ້ອງ ແຂວງຕ້ອງມີລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ຕິດພັນກັບ
ຫ້ອງການຂັ້ນເມືອງຢ່າງຈະແຈ້ງ ພ້ອມທັງປະຕິບັດລະບອບການຕິດຕາມ
ກວດກາ, ສະຫຼຸບຕີລາຄາ ແລະ ປະເມີນຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການໃຫ້
ເປັນລະບົບປົກກະຕິ.

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 06 JUN 2023.

ລັດຖະມົນຕີ

ປອ. ເພັດ ພິມພິພັກ

ເອກະສານອ້າງອີງ

1. ມະຕິ ກອງປະຊຸມຄົບຄະນະ ຂອງຄະນະບໍລິຫານງານສູນກາງພັກ ຄັ້ງທີ 4 ສະໄໝທີ XI;
2. ຄໍາສັ່ງສະບັບເລກທີ 097/ກມສພ, ລົງວັນທີ 18 ກຸມພາ 2020 ວ່າ ດ້ວຍການເພີ່ມທະວີການນໍາພາຊື້ນໍາ ຕໍ່ວຽກງານພັດທະນາຊຸມນະບົດ ແລະ ແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກໃຫ້ປະຊາຊົນ (*ຍຸ້ງແຮງການສົ່ງເສີມການ ຜະລິດກະສິກໍາ ປ່າໄມ້ເປັນສິນຄ້າ ຕິດພັນກັບອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ແລະ ການຕະຫຼາດຕາມທໍາແຮງໄດ້ປຽບຂອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ເຂດ ແຄວ້ນ, ຊຸກຍູ້ການພັດທະນາວິສາຫະກິດ, ຟາມ, ຄວບຄົວຕົວແບບ ໃນການຜະລິດສິນຄ້າສົດ, ຊິວະພາບ ສະອາດ, ປອດໄພ ສະໜອງໃຫ້ ແກ່ຕົວເມືອງ ປ່ຽນແທນການນໍາເຂົ້າ, ການຜະລິດສິນຄ້າທີ່ເປັນທໍາແຮງ ໄດ້ປຽບເພື່ອສົ່ງອອກ*);
3. ຄໍາສັ່ງ ສະບັບເລກທີ 01/ກມສພ, ລົງວັນທີ 26 ກໍລະກົດ 2021 ວ່າ ດ້ວຍການເພີ່ມທະວີນໍາພາຊື້ນໍາ ຂອງຄະນະພັກແຕ່ລະຂັ້ນໃນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕະການແກ້ໄຂຄວາມຫຍຸ້ງຍາກດ້ານ ເສດຖະກິດ-ການເງິນ ຂໍ້ 2.1 "ການສົ່ງເສີມການຜະລິດ ແມ່ນເນັ້ນໃສ່ ການຜະລິດເພື່ອທົດແທນການນໍາເຂົ້າ ແລະ ເພື່ອການສົ່ງອອກຢ່າງ ແຂງແຮງ ໄປຍັງຕະຫຼາດພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນເປັນກ້າວໆ" ແລະ ຂໍ້ 3 ຂົດໜ້າ 5 "ໃຫ້ສືບຕໍ່ຄົ້ນຄວ້າປັບປຸງ ແລະ ສ້າງເພີ່ມບັນດານິຕິກາຕ່າງໆ ເພື່ອຮັບໃຊ້ໃຫ້ແກ່ການຄຸ້ມຄອງ-ບໍລິຫານລັດກໍຄືການແກ້ໄຂຄວາມ ຫຍຸ້ງຍາກດ້ານເສດຖະກິດ-ການເງິນ. ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ ຫຼື ນິຕິກໍາ ໃດໆ ຫາກຂັດກັບທິດ ຫຼື ຈິດໄຈ ການແກ້ໄຂບັນຫາເສດຖະກິດການ ເງິນ, ຖ້າແກ້ແລ້ວ ຫຼື ປັບປຸງໄດ້ ແມ່ນຈະໄດ້ປະສິດທິຜົນສູງ ຕໍ່ ສ່ວນລວມ ກໍຄວນເດັດດ່ຽວປັບປຸງ, ແກ້ໄຂ ບໍ່ໃຫ້ຄາຍ້ອນນິຕິກໍາ.. ");

4. ມະຕິ ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຜູ້ແທນຂອງອົງຄະນະພັກກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຄັ້ງທີ VI;
5. ມະຕິ ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 098/ສພຊ, ລົງວັນທີ 28 ມິຖຸນາ 2018 ວ່າດ້ວຍ ແຜນແມ່ບົດຈັດສັນທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ ຮອດປີ 2030;
6. ມະຕິ ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 03/ສພຊ, ລົງວັນທີ 10 ສິງຫາ 2021 ວ່າດ້ວຍ ການຮັບຮອງເອົາວາລະແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບ ການ ແກ້ໄຂຄວາມຫຍຸ້ງຍາກດ້ານເສດຖະກິດ-ການເງິນ **(ຂໍ້ 10 ກຳນົດ ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມຈຸນລະວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍຂະໜາດກາງ ໃຫ້ ຈະແຈ້ງ ແລະ ເປັນຮູບປະທຳຫຼາຍຂຶ້ນ ເປັນຕົ້ນ ການເຂົ້າເຖິງແຫ່ງທຶນ ດອກເບ້ຍຕ່ຳ, ການຊອກຫາຕະຫຼາດຈຳໜ່າຍ, ການສ້າງຕ່ອງໂສ້ການ ຜະລິດ);**
7. ມະຕິ ຂອງລັດຖະບານ ເລກທີ 07/ລບ, ລົງວັນທີ 04 ຕຸລາ 2021 ວ່າ ດ້ວຍການແບ່ງຄວາມຮັບຜິດຊອບ ໃນການຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍມະຕິ ຂອງ ສະພາແຫ່ງຊາດ;
8. ແຜນດຳເນີນງານ ຂອງກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ສະບັບເລກທີ 0734/ກປ, ລົງວັນທີ 16 ທັນວາ 2021 ກ່ຽວກັບ ການຈັດຕັ້ງຜັນ ຂະຫຍາຍວາລະແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບ ການແກ້ໄຂຄວາມຫຍຸ້ງຍາກດ້ານ ເສດຖະກິດ-ການເງິນ **(ກຳນົດນະໂຍບາຍ ແລະ ນິຕິກຳຕ່າງໆ ຕາມທິດ ການຜະລິດທັນສະໄໝ, ສະອາດ, ປອດໄພ ແລະ ເປັນມິດຕໍ່ ສິ່ງແວດລ້ອມ);**
9. ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍກະສິກຳ ສະບັບເລກທີ 01/98 ສພຊ, ລົງວັນທີ 10 ຕຸລາ 1998;
10. ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການປ້ອງກັນ ແລະ ການກັກກັນພືດ ສະບັບເລກທີ 13/ສພຊ, ລົງວັນທີ 15 ພະຈິກ 2016;

11. ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ສະບັບເລກທີ 14/ສພຊ, ລົງວັນທີ 07 ພະຈິກ 2016;
12. ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍພາສີ ສະບັບເລກທີ 81/ສພຊ, ລົງວັນທີ 29 ມິຖຸນາ 2020;
13. ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ສະບັບເລກທີ 48/ສພຊ, ລົງວັນທີ 20 ມິຖຸນາ 2018;
14. ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ ສະບັບເລກທີ 11/ສພຊ, ລົງວັນທີ 21 ທັນວາ 2011;
15. ດໍາລັດ ວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງຢາປາບສັດຕູພືດ ສະບັບເລກທີ 258/ລບ, ລົງວັນທີ 24 ສິງຫາ 2017;
16. ດໍາລັດ ວ່າດ້ວຍແນວພັນພືດ ສະບັບເລກທີ 238/ລບ, ລົງວັນທີ 18 ພຶດສະພາ 2020;
17. ດໍາລັດ ວ່າດ້ວຍກຸ່ມ ແລະ ສະຫະກອນ ສະບັບເລກທີ 606/ລບ ລົງວັນທີ 26 ພະຈິກ 2020;
18. ດໍາລັດ ວ່າດ້ວຍກອງທຶນສົ່ງເສີມ ວິສະຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ ສະບັບເລກທີ 299/ລບ, ລົງວັນທີ 04 ກັນຍາ 2019;
19. ຄໍາສັ່ງ ຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ວ່າດ້ວຍການອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການນໍາເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ, ການນໍາເຂົ້າຊົ່ວຄາວ, ການຜ່ານແດນ ແລະ ການເຄື່ອນຍ້າຍສິນຄ້າຢູ່ ສປປ ລາວ ສະບັບເລກທີ 12/ນຍ, ລົງວັນທີ 16 ຕຸລາ 2019;
20. ຂໍ້ຕົກລົງ ວ່າດ້ວຍມາດຕະການສຸຂານາໄມພືດ ສໍາລັບ ການນໍາເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງຜ່ານ ພືດ, ຜະລິດຕະພັນພືດ ແລະ ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມ ສະບັບເລກທີ 2985/ກປ, ລົງວັນທີ 28 ມິຖຸນາ 2020;

21. ຂໍ້ຕົກລົງ ວ່າດ້ວຍມາດຕະການສຸຂານາໄມພິດ ສໍາລັບ ການສົ່ງອອກ ແລະ ສົ່ງອອກຕໍ່, ພືດ, ຜະລິດຕະພັນພືດ ແລະ ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມ ສະບັບເລກທີ 2986/ກປ ລົງວັນທີ 28 ມິຖຸນາ 2019;
22. ຂໍ້ຕົກລົງ ວ່າດ້ວຍມາດຕະຖານກະສິກໍາອິນຊີ ສະບັບເລກທີ 1393/ກປ, ລົງວັນທີ 11 ເມສາ 2022;
23. ຂໍ້ຕົກລົງ ວ່າດ້ວຍມາດຕະຖານກະສິກໍາທີ່ດີ ກ່ຽວກັບ ຄວາມປອດໄພ ຂອງຜົນຜະລິດ ສະບັບເລກທີ 3004/ກປ, ລົງວັນທີ 15 ມິຖຸນາ 2022;
24. ຄໍາແນະນໍາ ກ່ຽວກັບ ການໃຫ້ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມການລົງທຶນດ້ານ ອາກອນກໍາໄລ ແລະ ດ້ານຄ່າເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ສະບັບ ເລກທີ 0760/ກຜທ, ລົງວັນທີ 14 ພຶດສະພາ 2021.

Lao People's Democratic Republic
Peace Independence Democracy Unity Prosperity

Ministry of Agriculture and Forestry

National Policy
On Crop Production Promotion of
the Lao PDR

Department of Agriculture, the Ministry of Agriculture and Forestry
June 2023

Table of Content

Chapter I Introduction	1
1. Overview.....	1
2. Potentials.....	2
2.1. Regional and International Potentials	2
2.2. Fundamental Potentials.....	3
2.3. Agriculture Inputs	6
2.4. Market Potentials for Crops and Products	7
2.5. Government Policy on Agricultural Investment Promotion	7
2.6. Infrastructure, Techniques and Technology services	8
2.7. Logistic and Transportation Potential	9
2.8. Regulations and Technical Measures.....	9
3. Problems	10
3.1. General Problems:	10
3.2. Problems for Farmers and Entrepreneurs	12
3.3. Problems for Market and Price Issues	13
4. Opportunities for Lao PDR.....	14
5. Challenges for Lao PDR	15
Chapter II Objective, Goals and Scope	17
1. Objective.....	17
2. Goals	17
2.1. Economic Goals	17
2.2. Social Goal	18
2.3. Environmental Goal	18
3. Scoop	18
Chapter III The Contents of Crop Production Promotion	19
1. Policy for Land Uses on Crop Production.....	19
2. Policy for Agricultural Inputs.....	21
3. Policy for Crop Quality and Processing Management	24
4. Policy for Export of Plant and Plant Products.....	27
5. Policy for Human Resource Development	29
6. Policy for Crop Risk Management	30

7. Policy for Promotion of Applied Science, Modern Technology and Energy.....	32
8. Policy for Accessing Credit and Funding.....	34
Chapter IV Measures of Implementation	38
Chapter V Monitoring and Evaluation	42

Preface

National Policy on Crop Production Promotion (NPCPP) of the Lao PDR has been developed to implement the Party's policy and directions defined in the resolution of the 9th General Conference of the Lao People's Revolutionary Party, the National Socio-Economic Development Plan (NSEDPP), which is the key mission of creating a solid foundation for development to bring the Nation out of the underdeveloped status and continue to move towards to the goal of socialism. The NPCPP has provided facilitation, support, and promoted cultivation of crops and crops production by individuals, groups, cooperatives, legal entities, domestic and foreign agencies carrying out production related to cultivation to ensure supply of crops and crop products that are sufficient, safe, nutritious, as commodities and to increase the commercial competitiveness of the Lao PDR.

This policy is also crucial in creating conducive conditions and environment that enable relevant sectors to achieve their targets and goals of food and agricultural production and products in the direction of development plan for agriculture, forestry and rural development of the agriculture and forestry sector. In addition, it is also a preparation of the sector to be linked to and participate in regional and international forums in which Lao PDR is a party.

National Policy on Crop Production Promotion (NPCPP) of the Lao PDR includes an overview of

cultivation of crops, analysis of potential, problems, opportunities, challenges, rationale, needs, and goals, which aims to support and enable favorable conditions for the value chain of crop production in the Lao PDR from the production stage to processing, transport and trade. Moreover, the NPCPP also includes an estimation of results, determination of standards, methods of implementation and monitoring of evaluation (M&E). This policy will be implemented effectively only when it exists to have an active contribution of the relevant sectors, local governments and various ethnic people throughout the country.

The Ministry of Agriculture and Forestry (MAF) would kindly like to express its appreciation and gratitude to all employees at both the central and local levels who have poured their energy, wisdom and valuable time into development of this policy since the beginning until it is completed. The policy may have some contents that still lack consistency and comprehension. Therefore, we have a pleasure to receive all of your useful comments to make necessary improvements in the next steps forwards.

Vientiane, dated:/...../.....

Minister

Chapter I

Introduction

1. Overview

In order to implement the resolution of the 4th Party Central Party Committee Conference of the 11th session, the 9th 5-year National Social and Economic Development Plan (NSED) (2021-2025), the 9th 5-year Agricultural, Forestry and Rural Development Plan (2021-2025), the Agricultural Strategy until 2025 and the vision until 2030 as well as the implementation of the National Agenda on solving economic-financial difficulties (2021-2) 023), cultivation sector is considered as an important sector that plays an important role in agricultural work, especially in compliance with food production programming, as raw materials for industrial crop processing including as goods for domestic use and export abroad. Cultivation or crop plantation is a fundamental factor for the livelihood of Lao people of all ethnic groups. In general, 52% of Lao citizens rely on agricultural production as their main occupation, the National income growth from the agriculture and forestry sector is 16%, while 10.4% is the cultivation sector (2021 data).

In the implementation of the Agriculture and Forestry Development Plan (AFDP) over the past 5 years, the agriculture sector has contributed to the management and use of various agriculture inputs (seeds, fertilizers and pesticides), management of investment in agriculture/cultivation and various processing crops have

been systematically managed and crop protection networks have been developed from the central to local area. There has been development of the quantity and quality of the outputs as well as the certification system for organic and good agricultural production practices and standards, the quarantine system and plant phytosanitation have also been comprehensively developed. Overall, food production can be basically guaranteed with the surplus to be sold as products or commodities, especially unmilled paddy field at the level of 3.8 million tons/year (securing 2.5 million tons of food, the rest is sold domestically and exported). The production of food crops in 2.3 million tons/year), the prominent crop yields include fruit trees of 704,000 tons, 185,000 tons of sweet corns, 245,000 tons taros/sweet potatoes, 1.2 million tons of vegetables and the production of commercial crops reached an average of 6.8 million tons, the most prominent is the production of 2.7 million tons of casavas, 1.35 million tons of sugarcane, 550,000 tons of hard corns, 195,000 tons of Job's tears and 150,134 tons of coffee, etc.), which makes the export of crops/plants and crop products over the past 5 years worth of 4 billion U\$ dollars, in 2021 the production amount was 3,554,092 tons, worth 997 million U\$ dollars and in 2022, the production was 4,358,800 tons, worth 1,360 million dollars.

2. Potentials

2.1. Regional and International Potentials

Lao PDR has become a member of the World Trade Organization (WTO) and implemented the

regional and international conventions that Lao PDR is a party to, especially participating in the ASEAN Free Trade Zone and ASEAN⁺³, signing the protocols (contracts) with China export for 16 crop types (maize, casavas, potatoes, bananas, rice, carrots, watermelons, long beans, fresh soybeans, kidney beans, fresh passion fruits, oranges, peaches, yellow lemons, rhizoma smilacis glabrae and tobacco leaves), signing the agreements with The Republic of Vietnam for 16 crops (maize, cassava, banana, rice, carrots, large onions, napier grasses, dragon fruits, mandarin, mangoes, oranges, pomelo, jackfruits, white cabbage and lettuce), signed a contracts with the Kingdom of Thailand for 15 crops (maize, corn kernels, tomatoes, dry tobacco leave, orange, banana, potatoe, papaya, passion fruit, cassava, peanuts, jatropa, chilies, dried tobacco leaves and fresh vegetables according to the contract); and the export to the European Union (EU) is open to all types of products, but is necessary to comply with the import conditions of the European Union. These are potential and key crops in moving forwards the development of the agricultural sector which supports the Lao PDR agricultural products to gain more opportunities to access the regional and international markets.

2.2. Fundamental Potentials

Population: The world's population in 2020 was about 7.3 billion people, of which about 925 million people need more food and the tendency of

the world's population will increase to 8.5 billion people by 2030, meanwhile the number of hungry populations is still increasing. The population of the Lao PDR in 2021 is about 7.4 million people, with an estimated number until 2025 about 8.3 million people; This does not include the tourists visiting Lao PDR approximately 3 million people each year. To accommodate such population growth, the Food and Agriculture Organization (FAO) has assessed the food needs and called on many countries around the world to increase the current food production up to 60% more.

Climate: Lao PDR is located on the Indochina Peninsula with a hot and humid monsoon climate. There are 2 seasons: rainy season (starting from May to October) and dry season (starting from November to April). The minimum average temperature is 5°C, the highest average temperature is 40 °C (see the average temperature and humidity). The average annual rainfall is different in each area, such as Paksong in Champasak Province is 3,700 mm, Savannakhet is 1,440 mm, Vientiane is 1,700 mm and Luang Prabang is 1,360 mm where rain is the main source of water in the country.

Water Sources: Lao PDR has a lot of water resources. In addition to rainwater, Lao PDR also has the Mekong River and its various tributaries, hydropower reservoirs and 15,119 irrigation projects

that are able to provide water for cultivation of rice and commercial crops of about 280,800 hectares.

Area: Lao PDR has a total land area of 23,680,000 hectares, which is divided or distributed into reserved land to cover 70 percent of the forest area, including the land around the water in the area (4.7 million hectares of reserved forest area, 8.2 million hectares of protective forest land, 3.1 million hectares of produced forest land and 0.5 million hectares of industrial tree plantations/land) and 30 percent of the land has been designated for use and development, including the wetland (4.5 million hectares of agricultural land, 2.0 million hectares of paddy rice land, 1.0 million hectares of non-permanent or short-lived crops, 0.8 million hectares of fruit trees, 0.7 million hectares of pasture land), 2.56 million hectares of construction land and other sectors (0.37 million hectares of construction land, transportation land of 0.18 million hectares and other types of land are 2.05 million hectares).

Labor: Lao PDR has the potential of agricultural labor, which accounts for 61.5% of the labor force in Lao PDR. The agricultural labourers are diligent, have had long traditional knowledge and experience in agricultural production. Meanwhile, the labor cost is also considered low, which is advantageous to cost of production.

2.3. Agriculture Inputs

Seeds or Varieties: Lao PDR has about 14,000 samples of traditional rice stored in the gene bank. Most of these varieties are resistant to diseases and pests, have fragrance, nutrients and medicinal substances, which have potential to be studied and used beneficially in the future. In addition, there are improved varieties of rice that are resistant to changes in environment, such as flood resistance, drought resistance, disease resistance and have aroma, which can be expanded into the production base for farmers to use to alleviate the potential loss of crops caused by environmental changes. There are also varieties of corn, casava, beans, vegetables and other crops. This would be advantageous and favorable conditions for the development of new varieties that produce high yield and has environmental resistance.

Fertilizers and Pesticides: Lao PDR has the potential of raw materials from natural sources and waste from agricultural production to encourage farmers to produce fertilizers and bio pesticides. In addition, there are factories producing chemical fertilizers, bio fertilizers and organic fertilizers. This has been potential for improving fertilizer production system to obtain required quantity and quality. Moreover, the integrated pest management (IPM) techniques have been used as well as the legislations are implemented to manage the inspection system and registration of agricultural chemicals have been in

place. That facilitates the importation of agriculture inputs that cannot be produced in the country.

2.4. Market Potentials for Crops and Products

Currently, crop markets and crop products have continuously been growing. Demand for domestic consumption of crops and crop products is increasing day by day. There are wholesale markets, retail markets, clean agriculture markets (organic agriculture and good agriculture practices), community markets, and there are shops selling more crops and products that can supply domestic consumers and tourists. Also, we have access to export markets that have successfully negotiated opening the markets with such as China, Vietnam, Thailand, the European Union and other trading partners. However, access to the markets of trading partner countries has been difficult because the quality of crops and crop products have not yet met the standards of trading partner countries. Therefore, it is necessary and improve the systems of production, processing of crops and plant products to meet the standards as well as to technical market access with more trading partner countries.

2.5. Government Policy on Agricultural Investment Promotion

The government promotes investment domestically and internationally by developing policies to support investment management in agriculture, create an enabling environment and

conductive conditions. Implementation of equality in terms of awareness, protection of possession, use and other rights stipulated by related Laws in Lao PDR is favorable to be given tax privileges as being a least developed country (LDC) similar to many other countries and frameworks.

The government supports farmers and entrepreneurs to access loan sources for crop cultivation in many forms such as funds for medium and small producers. In this regard, the business and finance Laws have determined a policy of exempting or reducing taxes for the importation of agriculture inputs and materials/supplies for crop cultivation. In addition, the government also has a policy of opening up many economic sectors through using the participation mechanism between the Public and Private Partnership (PPP) according to the market economy mechanism under the state management.

2.6. Infrastructure, Techniques and Technology services

Lao PDR has irrigation infrastructure systems that ensure water supply to rice production areas and food crops and commodity crops, resulting in a continuous increase in total annual outputs. Furthermore, there is technical base and inputs for inspecting and researching pests, quality of plant products, agriculture inputs, chemical residues, etc. Also, a network of pest outbreaks prevention and

control have been in place and developed from time to time.

2.7. Logistic and Transportation Potential

Lao PDR has roads interconnected from the North to South, the East to West, and urban to rural areas. Some domestic airports are also connected to the regional and international routes. The Lao-China railway system can be interlinked between Lao PDR and many countries, which facilitates convenient conditions for the supply of agriculture inputs, transportation of crops and crop products in a time efficient manner. There are 28 international plant quarantine checkpoints throughout the country and a number of goods transfer points which facilitate and manage the export, transit and import of agricultural products as well as prevention and control of the spread of diseases and pests from Lao PDR to other countries and from other countries to Lao PDR.

2.8. Regulations and Technical Measures

Lao PDR has the Law on Agriculture, the Law Plant Protection and Quarantine, the Decree on Management of Pesticides, and the Decree Prime Minister's on Plant Varieties as well as a number of regulations related to fertilizer management, Organic Agriculture (OA) and Good Agriculture Practices (GAP), Agro-Processing Factory Management, import, export, transmission of plants, plant products and controlled objects and other legislations. These have been tools for management, inspection and

support for entrepreneurs in their fair business practices. Technical support and services have also been improved to be quicker and more modern. Currently, there are agricultural technical staff from the central to local levels. There are plant quarantine officers stationed at various checkpoints; there are pest control officers and inspectors of good agricultural standards/practices and organic farms who issue certificates that certify such standards.

3. Problems

Although the Lao PDR have many factors and conditions that are potential and facilitate the agricultural production of the Lao people and entrepreneurs, but in terms of actual implementation, there are still many problems as follows:

3.1. General Problems:

- 1) The agricultural production, processing of crops and plant products have not grown substantially;
- 2) The quantity and quality of the goods do not meet the standards of the trading partner countries;
- 3) The investment by domestic and foreign businessmen in the agricultural sector is minimal, compared to other sectors related to the agriculture and forestry;

- 4) The allocation and distribution of agricultural land for cultivating each type of crops has not been completed;
- 5) Cooperation between the public and private sectors in the implementation, management, demand planning and promotion of production, processing and markets has not been harmonized;
- 6) The infrastructure and laboratories used in horticulture have not yet been upgraded that comply with international standards;
- 7) The inspection and certification of phyto-sanitary has not been conducted effectively;
- 8) The organization of groups or cooperatives has not been sufficiently effective, so producers cannot negotiate with the commercial sector or fully access policies of the public sector;
- 9) The personnel developed to become specialized technicians, plant quarantine officers, pesticide inspectors and standard inspectors have been lacking with limited experience;
- 10) Application of clean and modern science and technology in production and processing of crop is limited; costs of electricity are high.

3.2. Problems for Farmers and Entrepreneurs

- 1) Access to low-interest funding sources with financial institutions, micro finance, SME enterprises is very difficult, and many of them are high-interest funding sources, short-term loans and investment of use of capitals of individuals and groups that are unlikely to expand their production scale to become medium-sized and large-scale farms that use modern techniques and technology to reduce risks and production costs;
- 2) Use of modern techniques and technologies requires use of more electricity, and it needs to bear burden of high electricity costs at different rates, resulting in higher variable costs;
- 3) Production costs are relatively high, unable to compete with domestic, regional and international markets;
- 4) Knowledge and ability to use new techniques and technologies in production and processing is limited;
- 5) Basic knowledge of farmers and entrepreneurs in operation of business, marketing and technical access to be sustainable and efficient is still limited;
- 6) Farmers in some areas cannot produce crops all year round.

3.3. Problems for Market and Price Issues

- 1) Negotiations on opening potential export markets of crops and crop products at regional and international levels are not effective. On the contrary, management of import of crops products is not effective;
- 2) Various provisions and agreements signed between Lao PDR and the trading partner countries have not been complied strictly;
- 3) Management mechanism for markets and prices of crops products in the country is not that effective and appropriate to the reality and context, and markets are unstable and the prices are much fluctuating;
- 4) The export of crops is mostly raw materials and unprocessed to add value in the country;
- 5) Guaranteeing or interfering with the prices of outputs for producers and entrepreneurs has not yet been implemented;
- 6) Information, study, monitoring of cost structure of production, marketing and price management have not yet developed as they should;
- 7) Collection of fees and service charges is repetitive and inconsistent, such as collecting fees from growers, crop

collectors and transporters, which is one of the reasons for the high cost of production.

4. Opportunities for Lao PDR

Although Lao PDR has problems and limitations as mentioned, there are opportunities to develop agricultural sector to produce food, domestic goods and promote export as follows:

- 1) The Party and Lao government have the appropriate policies and legislations and consistent development strategies that promote and accommodate all economic sectors and encourage them into active participation;
- 2) There are markets, and demand for plants/crops and plant products in the country, neighboring countries and trading partners is high;
- 3) Lao PDR has become a member of WTO and implemented the regional and international conventions in the ASEAN Free Trade Zone and ASEAN⁺³, giving Lao PDR the opportunity to develop standards for crop and plant products to access regional and international markets with high value;
- 4) The opening of the Lao-China railway is an important option and factor for the transportation of goods from Lao PDR to regional and international countries.

5. Challenges for Lao PDR

Lao PDR has still encountered a number of challenges and threats that must be monitored and controlled as follows:

- 1) The world's changing economic situation, inflation rate, high oil prices resulting in price of production inputs such as agricultural tools, plant seeds, fertilizers, pesticides, and labor costs; all these tend to increase continuously, contribute to an increase of production structural cost;
- 2) Climate change has resulted in natural disasters and pest outbreaks causing the production of food and commodity crops or plants to be unpredictable;
- 3) Development of the production chain in relation to the processing of plants and plant products must be done in a comprehensive manner, but the public and private sectors are short of investment budget;
- 4) The basic infrastructure from transportation of agricultural commodities from district to district, province to province is still difficult;
- 5) The importation and transmit of plants and fruits are still at risk of outbreaks of diseases and pests;
- 6) Technical staff with specialized expertise are lacking, similarly to modern equipment, and use of tools and equipment is not appropriate to work;

- 7) Production of commodity crops by most farmers is done in subsistence ways. It is difficult to transform such subsistence production method into a new one of production that increases both quantity, quality and standards as required by markets.

With the analysis results of the context, potential, problems, opportunities and challenges as mentioned above, it is necessary to Lao PDR to have National policies that promote commodity crops in order to develop the agricultural sector to be at of strength and stability, so they contribute to the socio-economic development and generate income for the people to gradually escape from poverty.

Chapter II

Objective, Goals and Scope

1. Objective

This policy aims to guide the public sector in supporting and facilitating development of agricultural sector of Lao PDR to grow with the aim of ensuring food, nutrition and be domestic goods and export according to the direction of being modern, clean, safe, with quality, stable, sustainable and be commercial products.

2. Goals

This policy has set the economic, social and environmental benefit targets until 2030 as follows:

2.1. Economic Goals

Make efforts to produce 4 million tons of rice, 10 million tons of food crops and community crops, of which 2.5 million tons are food crops (190,000 tons of sweet corn, 250,000 tons of taros and sweet potatoes, 550,000 tons of fruits and 1.60 million tons of vegetables, etc.) and 7.5 million tons of commercial crops (maize of 600,000 tons, 200,000 tons of coffee, 1.4 million tons of sugarcane, 4 million tons of casava, 35,000 tons of dry tobacco leaves, 200,000 tons of Job's tears on average, 800,000 tons of bananas on average, 200,000 tons of watermelons, etc.), the estimated export value of plants and plant products by 2030 will not be at least 1.5 billion US dollars.

2.2. Social Goal

This policy is expected to have social benefits such as creating careers, jobs that generate income and make living conditions better, upgrading labor skills, creating expertise in agricultural management, administration and services, reducing migration of young people to work in cities and neighboring countries; As a result, the society will be peaceful and the nation will be stable and more prosperences will increase.

2.3. Environmental Goal

This policy will contribute to environmental promotion such as stimulation and transformation of production into clean agriculture, good agriculture practice (GAP) and organic agriculture (OA) which support use of organic-bio fertilizers to improve soil for planting crops, import management, use of chemical fertilizers, pesticides, and agricultural techniques.

3. Scoop

This National Policy on Crop Production Promotion (NPCPP) of the Lao PDR is developed to be employed by individuals, legal entities, groups, cooperatives and organizations both domestically and abroad that are involved in commodity crop/plant cultivation.

Chapter III

The Contents of Crop Production Promotion

National Policy on Crop Production Promotion (NPCPP) of the Lao PDR is essential in creating conditions for crop sector to reach the goal of food production sufficient to meet domestic consumption and reduce imports and commodity for export, generate revenue, bring more foreign currency into the country and be able to link with regional and international countries that Lao PDR is a party to. The NPCPP in Lao PDR of Lao PDR includes the following 08 contents or components as follows:

1. Policy for Land Uses on Crop Production

Problems:

1. The allocation and distribution of land for each type of crop has not yet been effective, so planning to support the entrepreneurs and farmers is not fully beneficial;
2. People simply grow crops based on market needs without considering the transformation of land use for growing crops, tendency that changes from just simply growing food crops and cash commodity to other industrial crops, non-target-purpose use of cropland, such as land suitable for growing commodity crops is diverted to other purposes;

3. There is no specific legislation in place for management of cropland for production of food crops and commodity crops;
4. Programs supportig management and development of cropland are limited.

Purpose:

1. To determine and allocate the agricultural land areas to suit the conditions, location, special points, potential and advantages of each area in production and crop cultivation business to be modern and clean agriculture;
2. To manage cropland reserves, utilization, development and protection of cropland in appropriate areas as well as encourage use of cropland in an efficient and effective manner.

Policy:

1. The government is responsible for management of agricultural land including cropland through surveying, zoning, and planning for use of cropland in accordance with the targets;
2. The government supports entrepreneurs and farmers to use cropland as defined for production of food crops and crop products in order to maximize benefits, to be sustainable with using appropriate investment and techniques;
3. Carry out systematic monitoring and inspection of cropland use, development of agricultural land registration to verify rights of cropland use by

creating, and updating legislations, and issuing technical guidelines to improve soil, upgrading for each type of crop;

4. The government researches, creates and improves legislations, management regulations for use of agriculture land, including crop land, to ensure food security by increasing productivity of crop production;
5. Any production area certified according to good agriculture practice (GAP) and organic agriculture standards for 03 consecutive years will be considered for land tax reduction;
6. The government supports multi-cycle farming or horticulture in a year in areas with good water supply conditions such as for rice production (yearly paddy rice planting and multi-cycle paddy rice planting in a year) or other potential crops through provision of seeds, fertilizers, pesticides, techniques and irrigation water usage fees.

2. Policy for Agricultural Inputs

Problem:

1. Many varieties of plants have not yet been fully researched and developed. Good and quality plant varieties or seeds to supply the society are not enough to meet the needs and the majority of them are imports from abroad;

2. The supply of fertilizers, chemical, biological and organic fertilizer formulas of various factories in the country have not met the standards and not provided sufficiently to meet the needs of farmers and entrepreneurs who produce food and commodity crops, so those are mostly imported;
1. There is no pesticide factory, and most of the pesticides are imported from abroad to serve the prevention and control of pest outbreaks in a timely manner and according to situation;
2. The management of the importation of plant varieties, fertilizers and pesticides has not been effective and there is still illegal importation;
3. Laboratories and quality control of plant varieties, fertilizers and pesticides has not been developed based on requirements;
4. Price of domestically produced fertilizer is a problem, due to high cost of production and imported fertilizer price is high.

Objective:

1. To develop and research new plant varieties to be able to supply to farmers and plant producers / entrepreneurs sufficiently;
2. To strengthen management of importation, distribution and use of plant varieties, fertilizers and pesticides in accordance with regulations;

3. To improve the supply system of seeds, fertilizers and pesticides with quality, appropriate price and sufficiently to meet the needs of farmers and entrepreneurs accessibly in general, timely and with sufficient reserve in case of natural disasters.

Policy:

1. The government provides support and facilitation to investors to build and operate bio-fertilizer and organic fertilizer factories by providing exemption of taxes, taxes on import of materials and equipment related to building infrastructure of fertilizer factories;
2. The government encourages and support all economic sectors to invest in basic infrastructure in research, techniques, testing, qualitative research, and standards of plant varieties, fertilizers and pesticides;
3. The government improves and upgrades centers and stations that produce and supply plant seeds/varieties to farmers and entrepreneurs, and also provides exemption from taxes for the importation of plant seeds, fertilizers and pesticides that cannot be produced domestically in order to meet the needs of production, study, research, testing and responses / solutions to the effects of natural disasters;

4. Strengthen personnel (HR) and develop necessary tools used for research, testing, inspection of quality of seeds, fertilizers and pesticides.

3. Policy for Crop Quality and Processing Management

Problem:

1. The organization of production capacity to supply raw materials for crop processing plant factories has not been at of quality, standardized and is not adequate to meet the needs;
2. Crop processing plant (factories) are mostly small-scale, which do not meet regional and international standards;
3. Processing and marketing of crops and plant products is not strong, not commercially competitive in terms of prices and standards of products, and implementation of contracts farming between producers and entrepreneurs has not been strictly effective;
4. Investment scale in development of science and technology infrastructure, factory standards, laboratories, planthouses, packinghouses, yard for drying crops, and warehouses is not that large and not up to standard;
5. Promotion and development of clean agriculture is not widespread and in line with market needs;
6. Management of investment in cultivation of and transforming crops into commodity crops has not

yet been implemented consistently according to the relevant laws and regulations;

7. Management, and use of waste from crop processing has not yet been in line with regulations.

Objective:

1. To encourage and support producers, groups, cooperatives, associations and entrepreneurs to produce crops in quantity, quality and standards that meet demand for crop processing and export;
2. Upgrade crop processing factories, laboratories, warehouses (and build them more), etc. that supports production and processing of crops and crop products to meet standards.

Policy:

1. The government motivates and supports entrepreneurs to produce crops in accordance with production chain related to processing to meet standards, and be able to compete commercially, and gain economic cooperation between producers, groups, cooperatives or associations;
2. The government motivates and supports all economic sectors to invest in development of science and technology infrastructure, crop processing factories, quality laboratories for crop product standards to be systematic and consistent with regional and international standards;

3. The government motivates and supports business sectors to invest in production and supply of sufficient water for clean agriculture production using clean and environmentally friendly technology, inspection and certification according to relevant laws and regulations;
4. Encouraging implementation of fair contracts between producers and buyers, and improving management of crop trading through electronic systems;
5. The government develops legislations, mechanisms and methods that manages investment in commodity crops to support investors to benefit from tax and value added tax exemption policies for importing vehicles, tools and equipment to serve production and crop processing and crop products;
6. The government supports crop processing plants/factories that are qualified for good production standards and get them certified and approved by the Department of Agriculture and the factories will benefit from electricity cost reduction policy which is economically equal to agricultural electricity consumption;
7. The government encourages and promotes use of waste from production and processing of crops for maximum benefit by making compost, biogas and renewable energy which are environmentally friendly.

4. Policy for Export of Plant and Plant Products

Problem:

1. The implementation of sanitary measures and phytosanitary conditions, technical standards such as establishment of plant quarantine stations, prevention and control of pests, auditing and pest research, including certification of phyto-sanitary and quality of plant products has not been well-functioning;
2. Information on marketing and management of price of crops and plant products are not systematically managed;
3. Technical market access for crops and plant products with trading partner countries have been limited and delayed, especially for the potential crops of our country;
4. Technical infrastructure (e.g., plant quarantine facilities, labs, equipment...), plant quarantine officers are lacking and the entrepreneurs do not comply with phytosanitary requirements conditions regarding import-export of crops and plant products;
5. Transportation services, transit points, storage facilities and other facilities within the country are limited and not up-to-date.

Objective:

1. Improve plant quarantine stations/facilities, labs, phytosanitation equipment/ tools and crop safety,

transportation services, transit points and product storage facilities to be able to comply with import and export requirements of trading partners;

2. To provide more technical information and catalogs of crops and plant products for export.

Policy:

1. The government encourages, supports and strengthens the application of modern techniques in plant sanitation and phytosanitation for export of crops and plant products;
2. The government encourages and supports investors to establish and develop plant quarantine facilities, pest control laboratories, toxic residues, product quality and germicide;
3. The government motivates and supports investors to create, diversify and modernize transportation service systems, transit points and storage facilities for goods;
4. The government increases collection of pest risk assessment data, negotiations for opening more markets for crops and plant products;
5. Dissemination of information, export requirements to entrepreneurs to be compliant with agreements with various trading partner countries;
6. The government empowers experts, officials and entrepreneurs to comply with import- export requirements of trading partners.

5. Policy for Human Resource Development

Problem:

1. Technical staff specialized in e.g., diseases, insects, chemical residue research, clean agriculture, and food science are lacking and unable to be recruited according to staffing plans/targets;
2. Quantity and quality of labor in field of agricultural production, processing of crops and crop products are not sufficient;
3. Short-term and long-term training to increase knowledge and skills of the employees in the agriculture sector is minimal and not continuous.

Objective:

1. To increase number of specialists in the field of horticulture from the central to local levels;
2. To motivate entrepreneurs to employ agricultural technicians to work or get more jobs in crop farms, crop processing factories and plant products;
3. To develop skills in field of agriculture to be advanced and modern to meet the growth of the agriculture sector in each locality.

Policy:

1. The government determines the personnel development plan and positions and job

descriptions and duties of the agriculture sectors related to capacity building that meet the needs in each period of time;

2. The government promotes and supports cultivation techniques and workers to participate in trainings, seminars and exchanging of lessons to enable opportunities for careers and access to domestic and foreign labor markets, which leads to making contracts and working partnership;
3. The government motivates and supports multiple sectors to invest in improving centers, central and local stations, machinery and tools for modern production in parallel with improving curriculum, manuals; encourages private sector to create learning centers and plant clinics.

6. Policy for Crop Risk Management

Problem:

1. Lao PDR's crop cultivation is small-scale and scattered, mainly dependent on natural factors and conditions. Application of new techniques and technologies is not yet widespread;
2. Climate change is the cause of natural disasters, pest outbreaks, resulting to damage to crops and the responding measures for solving crises have been in shortage;
3. Guarantee of crop price and agriculture inputs (e.g., seeds varieties, fertilizers, and pesticides) is still well implemented.

Objective:

1. To ensure growth of crop cultivation and productivity of food crops and commodity crops with the use of modern science-techniques, and create an emergency reserve to solve the risks that may occur;
2. To strengthen pest prevention and control systems, and also to develop an emergency plan to deal with natural disasters;
3. To motivate and support crop producers and entrepreneurs to establish groups, cooperatives or associations of crop producers to guarantee price of products.

Poicy:

1. The government provides incentives to investors who employ modern and environmentally friendly science and technology in production related to crop processing and export;
2. The government supports development of a crop protection network system, meteorological services for agriculture and information access system on crop protection from the central to local levels;
3. The government develops funds to guarantee minimum prices to motivate producers, groups, cooperatives or associations and entrepreneurs for cultivation of strategic crops and potential crops as commodities;

4. The government motivates and supports entrepreneurs to make bilateral contracts to determine minimum guaranteed prices and standards for producers;
5. The government establishes stockpiles of plant seeds varieties, fertilizers and biological germs to be applied for production in times of natural disasters.

7. Policy for Promotion of Applied Science, Modern Technology and Energy

Problem:

1. Use of clean and modern science, technology-techniques in crop production-processing system including survey, surveillance, prevention and control of pest infestation has been limited;
2. Personnel lack knowledge and skills to invent and use modern tools in horticulture. Meanwhile, producers, entrepreneurs and farmers are not yet able to be aware of and use new innovative techniques;
3. Access to and use of tools, modern machinery, technology to produce resources of power with solar energy, wind energy, geothermal energy and biomass energy in production and processing of crops has been limited or lacking;
4. Producers and entrepreneurs who use modern technology need to use more electricity but have to bear burden of high electricity costs at different rates, resulting in higher costs.

Objective:

1. To support producers and entrepreneurs in use of modern techniques and technologies in crop cultivation to be adaptable to climate changes and environment friendly;
2. To raise crop productivity, reduce cost of production so that it is competitive in domestic and international markets.

Policy:

1. The government promote supports and use of science, modern technology, smart agriculture or in the form of smart farms in production and processing of crops adaptable or resilient to climate change and cost efficient;
2. The government conduct researches and testing the use of modern techniques and technologies in production to suit each area;
3. The government motivates and supports producers and entrepreneurs to invest in production and processing of crops to be export products that use new techniques, innovations, tools, equipment, information and modern communication;
4. Facilitate the importation of modern and environmentally friendly vehicles, tools and equipment to be applied in crop production;
5. The government encourages and supports production, application of and access to tools, modern machinery, clean renewable energy

technology (solar energy, wind energy, geothermal energy and biomass energy) in increasing production and processing of crops;

6. The government issues a policy that helps reduce cost of agricultural electricity similar to cost of irrigation electricity for farm-style production, smart farm, production facilities based on concept of clean agricultural production and good processing certified and approved by the Department of Agriculture, Ministry of Agriculture and Forestry.

8. Policy for Accessing Credit and Funding

Problem:

1. Access to low-interest funding sources from financial institutions, micro-enterprise promotion funds of small and medium-sized enterprises is difficult and loan process is also difficult, and many of them use high-interest funding sources and take short-term loans;
2. The government has limited sources of funds and does not yet have any specific credit policy for promoting production and processing of commodity crops.

Objective:

1. To create enabling and conducive conditions for farmers and entrepreneurs in operation of crop growing and community crop processing and for access to funding sources with suitable conditions;

2. To support financial institutions, farmers and entrepreneurs to be able to operate their businesses together according to the conditions, laws and regulations.

Policy:

1. The government allocates specific funds and budgets for planting/cultivation, processing and exporting crops and crop products, including prevention and control of pest outbreaks, pest research, clean agriculture certification, plant product quality certification, and phytosanitation supported by various programs approved by the government.
2. The government develops and issues a policy that eases specific credit payment period in case of farmers and entrepreneurs experiencing natural disasters;
3. Develop and issues a policy that promotes access government funds and financial institutions with a credit policy that offers a subsidy to interest rate and a credit policy that reach to local areas with low interest rate, loan-term loan, and loan principal repayment according to the relevant regulations and laws among farmers, entrepreneurs and financial institutions. The parties can mutually benefit as shown in the table below:

No.	Types of producers, groups and entrepreneurs		Loan term	Interest rate per year	Loan terms, principal and interest	
1	Short-lived crops and industrial crops	Rice, corn, casava, water melons, sweet potatoes, long beans, yellow beans, fresh vegetables, butter beans, Job's tears, vegetables	over 3 years	5%	interest rate for year 1-2	pay the principal and interest rate for year 3
		Sugarcane	over 3 years	5%	interest rate for year 1-2	pay the principal and interest rate for year 3
		Bananas	Over 5 years	5%	interest rate for year 1-2	pay the principal and interest rate for year 3
2	Fruit trees	Mangoes, jack fruits, peaches, oranges, lemons,	Over 7 years	3%	No payment for interest and	Pay for interest and

		cashew nuts, longan, litchi, durian and other fruits			principal until year 4	principal in year 5
		Passion fruits, dragon fruits	Over 5 years	3%	No payment for interest and principal until year 3	Pay for interest and principal in year 4
3	coffee		over 7 years	3%	No payment for interest and principal until year 4	Pay for interest and principal in year 5
	Tea		over 5 years	3%	No payment for interest and principal until year 4	Pay for interest and principal in year 5
4	Establishment/construction of crop processing and plant product factories		over 5 years	3%	No payment for interest and principal until year 5	Pay for interest and principal in year 6

Chapter IV

Measures of Implementation

Under supervision of the government, the Ministry of Agriculture and Forestry (MAF) will appoint a Working Group responsible for supervision and monitoring the implementation of the policy with the Minister of MAF as the chairman and there is vice chairman or the Ministers of line Ministries will participate in the steering committee with a mandate of providing oversights in planning, creating mechanisms and proposing the implementation measures as well as considering investment projects that receive production incentives and reporting to the government regularly. In the implementation of the policy, the Ministry of Agriculture and Forestry has the following responsibilities:

1. Implement measures that stimulate production by proposing detailed projects to be submitted to the government for approval;
2. Draft regulations to establish a fund for development and prevention of crop risks;
3. Appoint a committee to determine training standards, consider return mechanisms, farm standards, price units, including design, inspection and certification of good plant/crop production and processing standards;
4. Develop and organize groups, cooperatives and provide comprehensive technical trainings for crop group members to strive to transform

farmers from crop caretakers and users of products to become professional producers who concentrates on efficiency, quality, safety of their domestic and export products;

5. Coordinate with the Ministry of Industry and Commerce (MIC) to develop marketing and commerce/trade by promoting fair trade that all parties mutually benefit and consider the draft regulations for establishment of the Price and Investment Risk Guarantee Fund;
6. Coordinate with the Ministry of Finance (MF), the Ministry of Planning and Investment (MPI) and the Bank of the Lao PDR to prepare and allocate budgets to improve the state infrastructure system, such as development and promotion of plant varieties/seeds, fertilizers, pesticides, researches on plant diseases, including experimental research, promotion, certification of standards, at the same time, to research favorable mechanisms, conducive conditions and propose to the government so that farmers and entrepreneurs who operate in field of cultivation have access to sources of capital/funds so that their production will grow both quantitatively and qualitatively;
7. Coordinate with the Ministry of Planning and Investment, the Ministry of Industry and Commerce, the Ministry of Energy and Mines, the Ministry of Labor and Social Welfare, the

Ministry of Health, the Ministry of Natural Resources and Environment, the Ministry of Technology and Communication, the Ministry of Education and Sports and the National University of Laos, including the Prime Minister's Office and local government agencies to work hand in hand to implement this policy according to their roles and responsibilities effectively;

8. Coordinate with the Provincial Natural Resources and Environment Offices in identification and distribution of agricultural land and cropland in accordance with their responsibilities;
9. Coordinate with the Provincial Planning and Investment Offices, the Provincial Industry and Commerce Offices, the Provincial Technology and Communication Offices, the Provincial Energy and Mining Offices and related sectors/offices in management of the importation, production and use of clean and modern science, technology-techniques in production, processing of crops and plant products;
10. Cooperate with the State Audit Organization/Office in inspection, monitoring, and evaluation of the implementation of various policies and projects under the government supervision and approval so they

are in with the policy, and be efficient, effective, ensuring sustainability, transparency, friendly to environment and truly benefiting the economic and social development of the nation and people;

11. Encouraging, supporting and managing the private sector to access the government policies and take lead in in feasibility studies, project proposals, and contributing to investments to develop the cropping systems of the Lao PDR so they grow and sustain on the basis of application of appropriate techniques and technologies according to the tripartite cooperation, including cooperation between the state-entrepreneurs and people.

Chapter V

Monitoring and Evaluation

The Ministry of Agriculture and Forestry takes lead in monitoring, inspection and evaluation of the implementation of the policy by organizing, data collection and analyze, research, lessons exchange, and reporting the progress, consistency, ability, achievement, relevant sectors at the central and local levels, and their involvement and duties the process of monitoring, inspection, and evaluation. And the success of the policy implementation and can be considered as a contribution to their socio-economic development plans.

The monitoring will focus on two aspects: (1) monitoring of the inputs and performance and (2) monitoring of the overall outputs, results/outcomes or impact monitoring, and also monitoring of inputs that indicates public sector expenditure and foreign aid.

The Provincial Agriculture and Forestry Offices is responsible for monitoring and evaluation at the local levels based on the provincial goals that contributes to the implementation of the policy. At the same time, it is important to the local authorities and the provincial sectors to have a close and regular cooperation with the macro-management unit of the central level in order to be able to effectively monitor the implementation of the policy at the provincial level. In addition, it is necessary to the local authorities to collect and compile its information/data completely and clearly in a systematic approach and report

such data to the central level. Therefore, in order to ensure regular and accurate monitoring, the local authorities would need to have an information system that is clearly linked to the District Offices as well as implement a system of monitoring, evaluation and reporting the implementation.

References

1. ມະຕິ ກອງປະຊຸມຄົບຄະນະ ຂອງຄະນະບໍລິຫານງານສູນກາງພັກ ຄັ້ງທີ 4 ສະໄໝທີ XI;
2. ຄໍາສັ່ງສະບັບເລກທີ 097/ກມສພ, ລົງວັນທີ 18 ກຸມພາ 2020 ວ່າດ້ວຍ ການເພີ່ມທະວີ ການນໍາພາຊື້ນໍາ ຕໍ່ວຽກງານພັດທະນາຊຸມນະບົດ ແລະ ແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກໃຫ້ປະຊາຊົນ *(ຍູ້ແຮງການສົ່ງເສີມການຜະລິດກະສິກໍາ ປ່າໄມ້ເປັນສິນຄ້າ ຕິດພັນກັບອຸດສາຫະກໍາປຸງແຕ່ງ ແລະ ການຕະຫຼາດຕາມທໍາແຮງໄດ້ປຽບຂອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ເຂດແຄວ້ນ, ຊຸກຍູ້ການພັດທະນາວິສາຫະກິດ, ຝາມ, ຄວບຄົວຕົວແບບ ໃນການຜະລິດສິນຄ້າສົດ, ຊົ່ວໝາຍ ສະອາດ(ປອດສານພິດ) ສະໜອງໃຫ້ແກ່ຕົວເມືອງ ປ່ຽນແທນການນໍາເຂົ້າ, ການຜະລິດສິນຄ້າທີ່ເປັນທໍາແຮງໄດ້ປຽບເພື່ອສົ່ງອອກ);*
3. ຄໍາສັ່ງ ສະບັບເລກທີ 01/ກມສພ, ລົງວັນທີ 26 ກໍລະກົດ 2021 ວ່າດ້ວຍການເພີ່ມທະວີນໍາພາຊື້ນໍາ ຂອງຄະນະພັກແຕ່ລະຂັ້ນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕະການແກ້ໄຂຄວາມຫຍຸ້ງຍາກດ້ານເສດຖະກິດ-ການເງິນ *ຂໍ້ 2.1"ການສົ່ງເສີມການຜະລິດ ແມ່ນເນັ້ນໃສ່ການຜະລິດເພື່ອທົດແທນການນໍາເຂົ້າ ແລະ ເພື່ອການສົ່ງອອກຢ່າງແຂງແຮງ ໄປຍັງຕະ ຫຼາດພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນເປັນກ້າວໆ" ແລະ ຂໍ້ 3 ຂົດໜ້າ 5 "ໃຫ້ສືບຕໍ່ຄົ້ນຄວ້າປັບປຸງ ແລະ ສ້າງເພີ່ມບັນດານິຕິກໍາຕ່າງໆ ເພື່ອຮັບໃຊ້ໃຫ້ແກ່ການຄຸ້ມຄອງ-ບໍລິຫານລັດກໍຄືການແກ້ໄຂຄວາມຫຍຸ້ງຍາກດ້ານເສດຖະ ກິດ-ການເງິນ. ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ ຫຼື ນິຕິກໍາໄດໆ ຫາກຂັດກັບທິດ ຫຼື ຈິດໄຈ ການແກ້ໄຂບັນຫາເສດຖະກິດການເງິນ, ຖ້າແກ້ແລ້ວ ຫຼື ປັບປຸງ*

ໄດ້ ແມ່ນຈະໄດ້ປະສິດທິຜົນສູງ ຕໍ່ສ່ວນລວມ ກໍຄວນເດັດດ່ຽວບັບປຸງ, ແກ້ໄຂ ບໍ່ໃຫ້ຄາຍ້ອນນິຕິກຳ... ");

4. ມະຕິ ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຜູ້ແທນຂອງອົງຄະນະພັກກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຄັ້ງທີ VI;
5. ມະຕິ ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 098/ສພຊ, ລົງວັນທີ 28 ມິຖຸນາ 2018 ວ່າດ້ວຍແຜນແມ່ບົດຈັດສັນທິດິນແຫ່ງຊາດ ຮອດປີ 2030;
6. ມະຕິ ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 03/ສພຊ, ລົງວັນທີ 10 ສິງຫາ 2021 ວ່າດ້ວຍ ການຮັບຮອງເອົາວາລະແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບ ການແກ້ໄຂ ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກດ້ານເສດຖະກິດ-ການເງິນ *(ຂໍ້ 10 ກຳນົດນະໂຍບາຍ ສິ່ງເສີມຈຸນລະວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍຂະໜາດກາງ ໃຫ້ຈະແຈ້ງ ແລະ ເປັນຮູບປະທຳຫຼາຍຂຶ້ນ ເປັນຕົ້ນ ການເຂົ້າເຖິງແຫ່ງທຶນດອກເບ້ຍຕ່ຳ, ການຊອກຫາຕະຫຼາດຈຳໜ່າຍ, ການສ້າງຕ່ອງໂສ້ການຜະລິດ);*
7. ມະຕິ ຂອງລັດຖະບານ ເລກທີ 07/ລບ, ລົງວັນທີ 04 ຕຸລາ 2021 ວ່າ ດ້ວຍການແບ່ງຄວາມຮັບຜິດຊອບ ໃນການຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍມະຕິຂອງ ສະພາແຫ່ງຊາດ;
8. ແຜນດຳເນີນງານ ຂອງກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ສະບັບເລກທີ 0734/ກປ, ລົງວັນທີ 16 ທັນວາ 2021 ກ່ຽວກັບ ການຈັດຕັ້ງຜັນ ຂະຫຍາຍວາລະແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບ ການແກ້ໄຂຄວາມຫຍຸ້ງຍາກດ້ານ ເສດຖະກິດ-ການເງິນ *(ກຳນົດນະໂຍບາຍ ແລະ ນິຕິກຳຕ່າງໆ ຕາມທິດ ການຜະລິດທັນສະ ໄໝ, ສະອາດ, ປອດໄພ ແລະ ເປັນມິດຕໍ່ ສິ່ງແວດລ້ອມ);*

9. ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍກະສິກຳ ສະບັບເລກທີ 01/98 ສພຊ, ລົງວັນທີ 10 ຕຸລາ 1998;
10. ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການປ້ອງກັນ ແລະ ການກັກກັນພືດ ສະບັບເລກທີ 13/ສພຊ, ລົງວັນທີ 15 ພະຈິກ 2016;
11. ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ສະບັບເລກທີ 14/ສພຊ, ລົງວັນທີ 07 ພະຈິກ 2016;
12. ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍພາສີ ສະບັບເລກທີ 81/ສພຊ, ລົງວັນທີ 29 ມິຖຸນາ 2020;
13. ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ສະບັບເລກທີ 48/ສພຊ, ລົງວັນທີ 20 ມິຖຸນາ 2018;
14. ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ ສະບັບເລກທີ 11/ສພຊ, ລົງວັນທີ 21 ທັນວາ 2011;
15. ດຳລັດ ວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງຢາປາບສັດຕູພືດ ສະບັບເລກທີ 258/ລບ, ລົງວັນທີ 24 ສິງຫາ 2017;
16. ດຳລັດ ວ່າດ້ວຍແນວຜັນພືດ ສະບັບເລກທີ 238/ລບ, ລົງວັນທີ 18 ພຶດສະພາ 2020;
17. ດຳລັດ ວ່າດ້ວຍກຸ່ມ ແລະ ສະຫະກອນ ສະບັບເລກທີ 606/ລບ ລົງວັນທີ 26 ພະຈິກ 2020;
18. ດຳລັດ ວ່າດ້ວຍກອງທຶນສົ່ງເສີມ ວິສະຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ ສະບັບເລກທີ 299/ລບ, ລົງວັນທີ 04 ກັນຍາ 2019;
19. ຄຳສັ່ງ ຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ວ່າດ້ວຍການອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ, ການນຳເຂົ້າຊົ່ວຄາວ, ການຜ່ານແດນ ແລະ

- ການເຄື່ອນຍ້າຍສິນຄ້າຢູ່ ສປປ ລາວ ສະບັບເລກທີ 12/ນຍ, ລົງວັນທີ 16 ຕຸລາ 2019;
20. ຂໍ້ຕົກລົງ ວ່າດ້ວຍມາດຕະການສຸຂານາໄມພິດ ສໍາລັບ ການນໍາເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງຜ່ານ ພິດ, ຜະລິດຕະພັນພິດ ແລະ ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມ ສະບັບເລກທີ 2985/ກປ, ລົງວັນທີ 28 ມິຖຸນາ 2020;
 21. ຂໍ້ຕົກລົງ ວ່າດ້ວຍມາດຕະການສຸຂານາໄມພິດ ສໍາລັບ ການສົ່ງອອກ ແລະ ສົ່ງອອກຕໍ່, ພິດ, ຜະລິດຕະພັນພິດ ແລະ ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມ ສະບັບເລກທີ 2986/ກປ ລົງວັນທີ 28 ມິຖຸນາ 2019;
 22. ຂໍ້ຕົກລົງ ວ່າດ້ວຍມາດຕະຖານກະສິກໍາອິນຊີ ສະບັບເລກທີ 1393/ກປ, ລົງວັນທີ 11 ເມສາ 2022;
 23. ຂໍ້ຕົກລົງ ວ່າດ້ວຍມາດຕະຖານກະສິກໍາທີ່ດີ ກ່ຽວກັບ ຄວາມປອດໄພຂອງ ຜົນຜະລິດ ສະບັບເລກທີ 3004/ກປ, ລົງວັນທີ 15 ມິຖຸນາ 2022;
 24. ຄໍາແນະນໍາ ກ່ຽວກັບ ການໃຫ້ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມການລົງທຶນດ້ານອາກອນ ກໍາໄລ ແລະ ດ້ານຄ່າເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ສະບັບເລກທີ 0760/ກຜທ, ລົງວັນທີ 14 ພຶດສະພາ 2021.

ສະໜັບສະໜູນການຈັດພິມ ໂດຍ:

Printing supported by:

ໂຄງການ ສ້າງຄວາມເຊື່ອມໂຍງເພື່ອຂະຫຍາຍເຄືອຂ່າຍກະສິກໍາ (ໂຄງການ CLEAN)

Creating Linkages for Expanded Agricultural Networks (CLEAN) Project

United States
Department of
Agriculture

ພິມຄັ້ງທີ 1 | ຈໍານວນ 1,000 ຫົວ

1st Printed for 1,000 copies